

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์
: กรณีศึกษา ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

The Study of Factors Determining Credit Extended by Commercial Banks
: A Case Study of Bangkok Bank PCL.

เสนอ

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	:	การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ กรณีศึกษา ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
นักศึกษา	:	นายสุรพงศ์ อังสุพานิช
ระดับการศึกษา	:	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	:	บริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการ	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จัดเป็นธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ซึ่งตระหนักถึงบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตลอดมา เห็นได้จากการให้สินเชื่อในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้เห็นความสำคัญในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ จะนำไปถึงการเสนอแนะแนวทางการพัฒนานโยบายการให้สินเชื่อของธนาคาร ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของธนาคารให้มีความเจริญเติบโตก้าวหน้า โดยศึกษาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ปริมาณเงินฝากทั้งหมดของธนาคาร (Deposit) เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (Port) อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคาร (INT) และนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคาร

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของของปริมาณสินเชื่อ เงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นความเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกันระหว่างตัวแปรเหตุ ปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินกู้ยืมในหลักทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยกับตัวแปรผล คือ ปริมาณสินเชื่อ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จะพบว่า มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินฝาก ส่วนปัจจัยทางด้านเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยนั้น ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย กลับเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยในระบบธนาคารพาณิชย์ขึ้น สำหรับปริมาณเงินฝากและเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะสำหรับธนาคาร คือ นโยบายสินเชื่อของธนาคาร
กรุงเทพ ฯ ควรเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ หากไม่สามารถขยายสินเชื่อได้มาก
ควรเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ทดแทน อีกทั้งธนาคารกรุงเทพ ฯ ควรหลีกเลี่ยงการใช้กลยุทธ์การ
แข่งขันทางด้านราคาในตลาดสินเชื่อ เนื่องจากไม่พบว่าอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับการปริมาณสินเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

Title : The Study of Factors Determining Credit Extended by Commercial Banks : A Case Study of Bangkok Bank PCL.

Student : Mr. Surapong Angsupanich

Level of Study : Master of Business Administration

Major : Business Administration

Advisor : Assistant Professor Apisit Keawcha

Bangkok Bank Public Company Limited is the large commercial bank emphasizing on the main function in national economics and social development. The index is the credit in business and industrial sector enhancement the national economic and social development continuously. The factors effecting the credit quantity of Bangkok Public Company Limited. It will be suggest the guideline of credit policy development of the bank which support the business of the bank increasing development. The study included the bank deposit, port of investment, interest rate of bank credit and the policy of bank credit.

The comparative study of the changing of credit, deposit, port of investment and interest rate of bank credit between Bangkok Bank Public Company Limited and Thai commercial bank found that there were a same direction and simultaneous movement between independent variables such as the deposit, the credit in security and interest rate of credit and dependent variables such credit quantity. Factor effecting the credit quantity of Bangkok Bank Public Company Limited and Thai commercial bank found that the factor effected the credit quantity of Bangkok Bank was the deposit quantity as statistical significance. There was no statistical significance between port of investment and credit interest rate with the credit quantity of Bangkok Bank. The factor effected the credit quantity of Thai commercial bank was the credit interest rate of commercial bank. The deposit quantity and port of investment was no effected to credit quantity of Thai commercial bank as statistical significance.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The suggestion of the study is the suggestion for the bank. Bangkok Bank credit policy should be the correspondence to the economics situation, even the bank could not expand the credit, the bank should increase in port of investment. Bangkok Bank should avoid the competitive strategy concerning the price in credit market according to there was no relationship between the interest rate and the credit quantity.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาระดับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ และ รองศาสตราจารย์ อมรศรี ตันพิพัฒน์ กรรมการการศึกษาอิสระ กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางในการศึกษาที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนได้อนุเคราะห์เวลาในการตรวจทานและแก้ไขการศึกษาระดับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน ที่ช่วยสนับสนุนในเรื่องข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งครอบครัวและเพื่อน ๆ MBA เป็นอย่างมากที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือแก่ผู้ศึกษาตลอดมา ทำให้รายงานการศึกษาระดับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ความดีของการศึกษาระดับนี้จึงขอมอบให้กับครอบครัวและเพื่อน ๆ สำหรับข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว

สุรพงศ์ อังสุพิณิช

17 กุมภาพันธ์ 2549

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(1)
สารบัญ	(2)
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตของการศึกษา	6
นิยามศัพท์	6
การตรวจเอกสาร	7
วิธีการศึกษา	9
กรอบแนวคิดในการศึกษา	9
สมมติฐานการศึกษา	11
บทที่ 2 แนวคิดทางทฤษฎี	12
ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด	12
ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้	14
ทฤษฎีการออม – การลงทุน	16
อุปทานของเงินให้กู้	17
พฤติกรรมทางเลือกถือทรัพย์สินของสถาบันการเงิน	18
แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์	21
บทที่ 3 การให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	23
ขั้นตอนพิจารณาสินเชื่อ	23
ประเภทสินเชื่อ	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
นโยบายและผลการดำเนินงานสินเชื่อ	33
บทที่ 4 ผลการศึกษา	35
ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	35
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ	45
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	51
สรุป	51
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	57
ประวัติผู้เขียน	62

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เงินให้สินเชื่อ เงินฝาก และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากปี พ.ศ. 2539 - 2547	3
2	คาดการณ์การขยายตัวของเงินฝากและสินเชื่อระบบธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2544 – 2547	4
3	ยอดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของสถาบันการเงินไทยทั้งระบบ จำแนกตามประเภทธุรกิจ ปี พ.ศ. 2541-2544	5
4	นโยบายและผลการดำเนินงานของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2542-2547	33
5	ปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	36
6	ปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	37
7	ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคาร พาณิชย์ไทย	40
8	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคาร พาณิชย์ไทย	43
9	ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร ถึงปัจจัยที่มีผล กระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ	45
10	ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร ถึงปัจจัยที่มีผล กระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ	48

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิด	10
2	ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้	15
3	การกำหนดอัตราดอกเบี้ยคุณภาพของการให้กู้	17
4	อุปทานของเงินให้กู้ยืม	18
5	ขั้นตอนการอำนวยสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	24
6	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	36
7	ความเคลื่อนไหวของปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพ และระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	38
8	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพ	39
9	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและปริมาณเงินฝากของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	39
10	ความเคลื่อนไหวของปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	41
11	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพ	42
12	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	42
13	ความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	43
14	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพ	44
15	ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยระบบธนาคารพาณิชย์ไทย	44

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

สถาบันการเงิน (Financial Institutions) ถือเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยสถาบันการเงินจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทางการเงิน (Financial Intermediaries) ระหว่างภาคการออม (Saving Sector) และการลงทุน (Investment Sector) ของประเทศผ่านการดำเนินธุรกิจการรับฝากเงิน และให้สินเชื่อเป็นหลัก แต่ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจของสถาบันทางการเงินขยายไปในวงกว้าง และซับซ้อนมากขึ้น ตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป สถาบันการเงินที่สำคัญ ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ บริษัทเงินทุน สหกรณ์ออมทรัพย์ เงินทุนหลักทรัพย์ และเครดิตฟองซิเอร์ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบัน พบว่ามีปริมาณสินเชื่อมีการขยายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องปีตั้งแต่ พ.ศ. 2545 แม้ว่าในปี พ.ศ. 2540 - 2544 นั้นอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะติดลบ แต่ปริมาณสินเชื่อเกิดขึ้นส่วนใหญ่ก็กลับมาเติบโต อีกทั้งการขยายตัวของสภาพเศรษฐกิจที่กลับมาเติบโตในอัตราที่สูง เป็นตัวกระตุ้นการลงทุนอย่างมากปริมาณการให้สินเชื่อจึงมีการขยายตัวควบคู่กันไป จะเห็นได้จาก ปริมาณสินเชื่อ และเงินฝากที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 2547 (ตารางที่ 1) จะเห็นได้ว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในประเทศ และปริมาณการให้สินเชื่อมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกัน ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าปริมาณการให้สินเชื่อเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ

ธนาคารพาณิชย์ นับเป็นสถาบันการเงินประเภทสื่อกลางทางการเงินที่สำคัญที่สุด ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่อปริมาณการให้สินเชื่อทั้งระบบซึ่งมากกว่าสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ จึงถือว่าธนาคารพาณิชย์ยังคงมีบทบาทสำคัญในฐานะตัวกระตุ้นพัฒนาการทางเศรษฐกิจมาโดยตลอดจากลักษณะการดำเนินงานทางธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการกำหนดอุปทานสินเชื่อได้แก่ เงินฝากของธนาคาร เงินกู้ยืมในประเทศ และต่างประเทศ พันธบัตร หลักทรัพย์ต่าง ๆ ส่วนอุปสงค์ สินเชื่อส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ดังนั้นเมื่อปัจจัยดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงไปอาจจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งปริมาณสินเชื่อรวม (BIBF) ของระบบธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤษภาคมมีปริมาณทั้งสิ้น 5,300 พันล้านบาทหรือขยายตัวร้อยละ 7 จากระยะเดียวกันของปี พ.ศ. 2540

สำหรับสินเชื่อไม่รวม BIBF มีปริมาณ 5,145 พันล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 7.5 ส่วนสินเชื่อมีปริมาณ 6,225 พันล้านบาทหรือขยายตัวร้อยละ 8 ทั้งนี้สินเชื่อยังคงขยายตัวต่อเนื่อง นับตั้งแต่ต้นปีเป็นต้นมา โดยกลุ่มสินเชื่อที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ สินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล ส่งผลให้ ธปท. ต้องออกมาตรการเพื่อควบคุมการก่อหนี้เกินตัวของภาคครัวเรือนผ่านการควบคุมธุรกิจบัตรเครดิต เพื่อป้องกันมิให้ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาแก่ธนาคารพาณิชย์ (ตารางที่ 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มธุรกิจประเภทธุรกิจค้าส่ง และค้าปลีก และธุรกิจอุตสาหกรรม (ตารางที่ 3) จากการจำกัดตัวของการขยายสินเชื่อรายใหม่ และปัญหาของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาการขาดทุนอย่างต่อเนื่อง กระทั่งความมั่นคงในฐานะการเงินของกิจการ ทางการจูงใจเข้ามาปรับโครงสร้างระบบสถาบันการเงินของประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพของสถาบันการเงินที่เป็นเสมือนเส้นเลือดทางการเงินที่หล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจประเทศ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จัดเป็นธนาคารพาณิชย์หนึ่งในหลายธนาคารที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจ และการเงินอย่างหนัก ดังจะเห็นได้จากการที่มีผลการดำเนินงานที่ขาดทุนต่อเนื่องอย่างมาก ทางการจูงใจเข้ามาฟื้นฟูกิจการของธนาคารกรุงเทพ ฯ ด้วยการช่วยเพิ่มทุนให้เพียงพอที่จะชดเชยผลการขาดทุน การที่ทางการเข้ามาช่วยฟื้นฟูกิจการในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าธนาคารยังคงมีศักยภาพที่จะสามารถดำเนินกิจการต่อไป แม้ว่าจะประสบภาวะการขาดทุนอย่างมาก ประกอบกับการที่ธนาคารกรุงเทพ ฯ ตระหนักถึงบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศตลอดมา เห็นได้จากการให้สินเชื่อในภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลจากการเข้ามาช่วยเหลือจากทางการในครั้งนี้ส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบายการดำเนินธุรกิจของธนาคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการให้สินเชื่อ ซึ่งเป็นฐานการสร้างรายได้ที่สำคัญของธนาคาร จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เห็นความสำคัญในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ ทั้งในส่วนของภาวะเศรษฐกิจเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แก่การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของนโยบายการให้สินเชื่อ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณถึงปัจจัยทางด้านอุปทานของสินเชื่อหรือแหล่งที่มาของทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 เงินให้สินเชื่อ เงินฝาก และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากปี พ.ศ. 2539 – 2547

ปี พ.ศ.	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย				ไม่รวมกิจการวิเทศธุรกิจ			
	สินเชื่อ (ล้านบาท)	เงินฝาก (ล้านบาท)	อัตราส่วน	จำนวนธนาคาร	สินเชื่อ (ล้านบาท)	เงินฝาก (ล้านบาท)	อัตราส่วน	จำนวนธนาคาร
2539	4,854,504	3,610,284	134.46	48	4,046,989	3,609,288	112.13	29
2540	6,058,427	4,228,980	143.26	54	4,646,844	4,228,971	109.88	35
2541	5,382,750	4,663,842	115.41	54	4,618,210	4,663,840	99.02	37
2542	5,113,279	4,640,493	110.19	49	4,626,156	4,640,095	99.70	34
2543	4,603,615	4,883,259	94.27	46	4,216,635	4,882,819	86.36	34
2544	4,309,436	5,078,582	84.86	41	4,032,489	5,078,582	79.40	31
2545	4,625,854	5,188,321	89.16	38	4,417,081	5,188,321	85.14	31
2546	4,719,569	5,426,388	86.97	37	4,548,176	5,426,388	83.82	31
2547	5,237,539	5,751,745	91.06	34	5,055,128	5,751,669	87.89	30

ที่มา: (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

ตารางที่ 2 คาดการณ์การขยายตัวของเงินฝาก และสินเชื่อระบบธนาคารพาณิชย์ในปี
พ.ศ. 2544 – 2547

	ปี พ.ศ.			
	2544	2545	2546	2547
เงินฝาก (พันล้านบาท)	5,009.1	5,132.0	5,358.1	5,680.0
จำนวนเปลี่ยนแปลง	193.1	122.9	226.1	321.9
+/- %	(4.0)	(2.5)	(4.4)	(6.0)
สินเชื่อทั่วไป (พันล้านบาท)	4,447.9	4,779.9	4,954.3	5,300.0
จำนวนเปลี่ยนแปลง	-275.8	332.0	174.4	345.7
+/- %	(-5.8)	(7.5)	(3.6)	(7.0)
สัดส่วนสินเชื่อทั่วไปต่อเงินฝาก	88.8	93.1	92.5	93.3
สินเชื่อไม่รวม BIBF (พันล้านบาท)	4,171.0	4,571.1	4,787.8	5,145.0
จำนวนเปลี่ยนแปลง	-165.7	400.1	216.7	357.2
+/- %	(-3.8)	(9.6)	(4.7)	(7.5)
สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวม BIBF) ต่อเงินฝาก	83.3	89.1	89.4	90.6
เงินฝาก				
สินเชื่อบวกกลับตัดหนี้สูญและโอนไป AMC (พันล้านบาท)	5,331.0	5,501.6	5,763.0	6,225.0
จำนวนเปลี่ยนแปลง	36.7	170.6	261.4	462.0
+/- %	(0.7)	(3.2)	(4.8)	(8.0)
สัดส่วนสินเชื่อบวกกลับตัดหนี้สูญและโอนไป AMC ต่อเงินฝาก	106.4	107.2	107.6	109.6

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

ตารางที่ 3 ยอดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของสถาบันการเงินไทยทั้งระบบ จำแนกตามประเภทธุรกิจปี พ.ศ. 2541-2544

ประเภทธุรกิจ	ปี พ.ศ. 2541		ปี พ.ศ. 2542		ปี พ.ศ. 2543		ปี พ.ศ. 2544	
	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ สินเชื่อบริการ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ สินเชื่อบริการ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ สินเชื่อบริการ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละของ สินเชื่อบริการ
การเกษตร ประมง และป่าไม้	61,316	39.36	45,670	33.09	27,215	21.91	20,869	19.34
การเหมืองแร่ และย่อยหิน	11,127	32.12	9,516	29.79	6,260	22.61	2,891	18.83
การอุตสาหกรรม	711,595	41.56	541,475	34.54	205,563	13.42	81,234	6.85
การก่อสร้าง	142,346	49.57	112,950	47.39	56,115	32.64	34,102	21.87
การค้าส่ง และค้าปลีก	468,115	48.85	328,044	40.28	135,431	20.56	94,356	16.22
การนำสินค้าเข้า	69,956	44.31	96,200	47.43	25,795	17.89	12,235	10.46
การส่งสินค้าออก	72,390	45.30	59,029	38.40	18,747	14.55	9,024	7.08
การธนาคาร และธุรกิจการเงิน	110,677	29.72	70,061	15.40	24,567	3.41	6,218	0.71
ธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	436,024	68.18	362,751	64.47	129,446	34.09	52,764	19.33
การบริการ	259,628	53.41	214,840	50.48	87,454	15.45	46,510	15.30
การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	284,360	37.37	199,709	34.20	129,833	23.42	106,841	19.03
ธุรกิจเช่าซื้อ	4,998	50.45	242	19.89	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	2,674,533	45.02	2,073,967	38.54	857,341	17.90	473,993	10.46

ที่มา: (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การ และนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อ และรวบรวมผลปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โดยศึกษาขั้นตอน ประเภท และนโยบายการให้สินเชื่อ อีกทั้งศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ อาทิ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และเงินฝากทั้งหมด เป็นต้น โดยคาดว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนานโยบายการให้สินเชื่อของธนาคาร ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของธนาคารให้มีความเจริญเติบโตก้าวหน้า

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเฉพาะบทบาทของสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ และการเงินที่มีผลต่อการดำเนินงาน โดยพิจารณาถึงขั้นตอนการให้สินเชื่อประเภทของสินเชื่อ และผลกระทบจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) อาทิเช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปริมาณเงินลงทุนหลักทรัพย์ เงินฝากทั้งหมด เป็นต้น ซึ่งจะใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทิน รายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2547

นิยามศัพท์

ธนาคารพาณิชย์ไทย หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ ที่จดทะเบียนในประเทศไทย และมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย จำนวน 13 แห่ง โดยสามารถจำแนกตามโครงสร้างผู้ถือหุ้น 3 กลุ่ม คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ธนาคารพาณิชย์ เอกชนไทย (ธนาคารพาณิชย์ที่เอกชนสัญชาติไทยเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่) จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารทหารไทย
2. ธนาคารพาณิชย์ ลูกครึ่ง (ธนาคารพาณิชย์ ที่ต่างประเทศ เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่) จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารเอเซีย ธนาคารดีบีเอสไทยทูนู ธนาคารแอสเตนดาร์ด ชาร์เตอร์นครธน และธนาคาร ยูโอบีรัตนสิน
3. ธนาคารพาณิชย์ ของรัฐ (ธนาคารพาณิชย์ ที่มีรัฐบาลผู้ถือหุ้นรายใหญ่) จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยธนาคาร ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารศรีนคร

การตรวจเอกสาร

พงษ์สวัสดิ์ (2538) ทำการศึกษาเรื่อง การกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ เปรียบเทียบกับการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ส่วนที่สองเป็นการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาการกระจายสินเชื่อ โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามพนักงานสินเชื่อระดับหัวหน้างานของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และทำงานเกี่ยวกับการดูแลด้านสินเชื่อโดยตรง ประมาณ 50 ตัวอย่าง จากธนาคารพาณิชย์ 15 แห่ง พบว่าธนาคารพาณิชย์ ให้สินเชื่อแก่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ในอัตราที่สูงกว่าการเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศ และสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในระดับประเทศ เนื่องจากธุรกิจหลักเป็นการผลิต และการค้าทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงมาก และเมื่อพิจารณาถึงด้านเศรษฐกิจในผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายภาค พบว่าด้านอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้นำในกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีการเติบโตในอัตราที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศ และสูงกว่าด้านอุตสาหกรรมในระดับประเทศ ส่วนภาคการเกษตรซึ่งเป็นผู้นำในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ มีการเติบโตในอัตราที่น้อยกว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศ และน้อยกว่าภาคการเกษตรในระดับประเทศ ทั้งนี้ด้านเศรษฐกิจที่มีบทบาทมากขึ้นแทนภาคการเกษตร ในภาคกลาง ได้แก่ด้านที่อยู่อาศัย และด้านอื่น ๆ (การก่อสร้าง การไฟฟ้า และประปา) ในภาคเหนือ ได้แก่ ด้านเหมืองแร่ คมนาคม และด้านอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุธานนท์ (2539) ศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดอุปทานการให้สินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้ข้อมูลทศนิยม ระหว่างปี พ.ศ. 2520 - 2536 พบว่า ปัจจัยที่กำหนดอุปทานการให้สินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ ที่สำคัญ ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมที่ธนาคารพาณิชย์ นำไปหาประโยชน์ได้ และปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ อย่างไรก็ตามรัฐบาลเห็นความสำคัญของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย รัฐบาลก็ควรกำหนดแนวนโยบายในการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ คือการกู้เงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสถาบันการเงินอื่น ๆ ภายในประเทศ และกำหนดนโยบายเพิ่มปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ โดยมาตรการที่สามารถควบคุมราคาสินค้าวัสดุก่อสร้าง และที่อยู่อาศัย ไม่ควรปล่อยให้ราคามีการเคลื่อนไหวสูงขึ้นมา มาตรการส่งเสริมให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองให้มากขึ้น และนโยบายกำหนดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น

เบญจรัช (2541) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก และนำเข้าของสถาบันการเงินไทย รวมทั้งศึกษาบทบาทของสถาบันการเงินในการอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งออก และนำเข้า โดยใช้ข้อมูลทศนิยม ซึ่งเก็บรวบรวมจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย และกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2539 และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก และนำเข้า โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกของสถาบันการเงินไทย และธนาคารพาณิชย์ คือ ปริมาณเงินฝากอิสระ ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ อัตราดอกเบี้ย และมูลค่าการส่งออก ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกของบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คือ ปริมาณเงินฝากอิสระ ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ และอัตราดอกเบี้ย สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าของสถาบันการเงินไทย คือ ปริมาณเงินฝากอิสระ ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย และมูลค่าการนำเข้าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าของธนาคารพาณิชย์ คือ ปริมาณเงินฝากอิสระ ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย และมูลค่าการนำเข้า ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าของบริษัทเงินทุน และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คือ ปริมาณเงินฝากอิสระ ปริมาณเงินกู้ยืมจากภายในประเทศ และอัตราดอกเบี้ย

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ : กรณีศึกษา ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทำการเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และวารสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ทราบถึงนโยบายการดำเนินงานในส่วนของการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณใช้หลักการวิเคราะห์ โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple Regression) ในการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โดยกำหนดให้ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารฯ เป็นตัวแปรตาม และปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นตัวแปรอิสระ อาทิเช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ เงินฝากทั้งหมด เป็นต้น

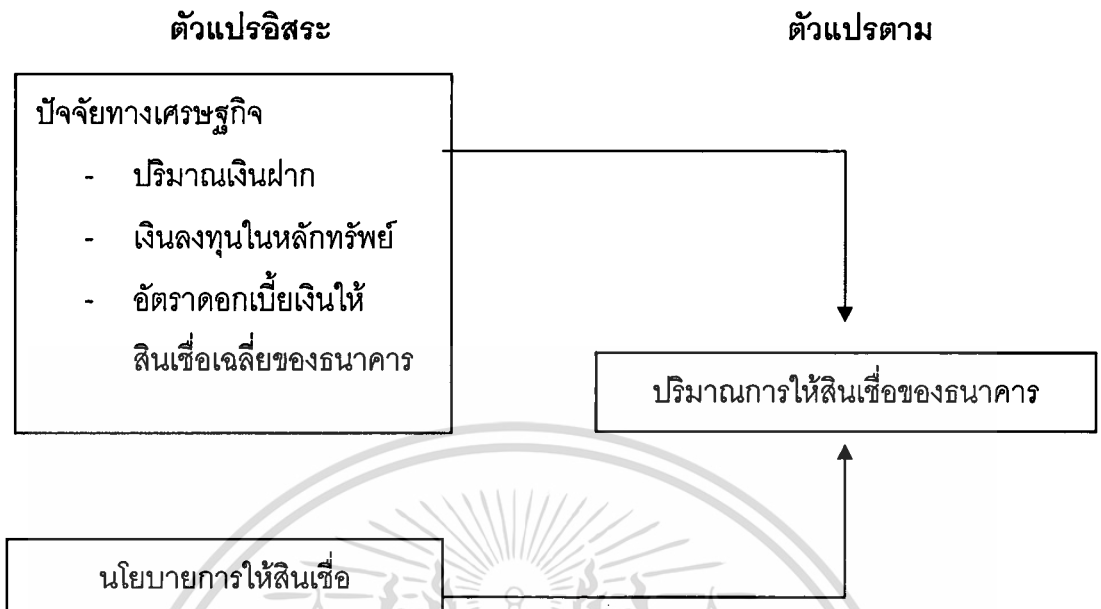
กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อผู้ศึกษากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ปริมาณเงินฝากทั้งหมดของธนาคาร (DEPOSIT) , เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (PORT) , อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคาร (INT) และนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคาร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคาร

สำหรับตัวแปรอิสระ ที่ใช้ตัวแปรแปรที่อธิบายถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปริมาณการให้สินเชื่อของ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และระบบธนาคารพาณิชย์ไทย (ภาพที่ 1) มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

1. ปริมาณเงินฝากทั้งหมดของธนาคาร (DEPOSIT) เป็นตัวแปรที่แสดงถึงแหล่งที่มาของทุนที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ ในการนำมาหาผลประโยชน์แต่ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถนำเงินฝากเหล่านั้นไปลงทุนหาผลประโยชน์ทั้งหมดได้ ทั้งนี้เนื่องจากธนาคารพาณิชย์จะต้องเตรียมไว้เพื่อจ่ายคืนให้แก่ผู้ฝากได้ทันที เมื่อผู้ฝากมีความประสงค์ในการถอนเงินฝาก ได้มีการเก็บรวบรวมไว้เป็นยอดคงค้าง ณ วันสิ้นไตรมาส นั้น ๆ ตามทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด และทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ โดยธนาคารต้องพยายามรักษาระดับการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเงินฝากให้สอดคล้องกับการขยายตัวหรือหดตัวของสินเชื่อ หากมีปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นธนาคารต้องพยายามขยายสินเชื่อให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะนำมาจ่ายเป็นดอกเบี้ยเงินฝากให้แก่ผู้ฝาก และมีรายได้สุทธิที่เป็นกำไรสูงสุด

2. เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (PORT) เป็นตัวแปรที่แสดงถึงหลักทรัพย์ของธนาคาร ที่ก่อให้เกิดรายได้ในรูปอัตราผลตอบแทน นอกเหนือจากการให้สินเชื่อของธนาคาร ตัวแปรนี้ได้มีการเก็บรวบรวมไว้เป็นยอดคงค้าง ณ วันสิ้นไตรมาส นั้น ๆ จากทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้นั้น อุปทานของเงินให้กู้มิใช่เพียงการให้สินเชื่อเท่านั้น แต่เป็นการให้เพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ด้วย ซึ่งเงินลงทุนในหลักทรัพย์จัดเป็นรายการทางด้านสินทรัพย์ที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ และจากทฤษฎีการแสวงหากำไรสูงสุด ธนาคารต้องปรับตัวในการถือครองหลักทรัพย์อย่างเหมาะสมกับสภาวะ

การณ์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรสูงสุดจากการดำเนินงาน ดังนั้น หากธนาคารลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น ปริมาณการขยายสินเชื่อก็จะลดลง

3. อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคาร (INT) เป็นตัวแปรที่แสดงถึงอัตรากำไรต่อหน่วยขั้นต้น ในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ย่อมต้องการกำไรจากการดำเนินงาน เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถบริหารงานไปได้ และมีความมั่นคง และเป็นที่น่าเชื่อถือแก่ประชาชนแต่ธนาคารมีอัตราดอกเบี้ยที่คิดกับลูกค้าหลายประเภท โดยแบ่งตามลักษณะการกู้ไปดำเนินงานเช่น การกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย การกู้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ และการกู้ไปใช้ดำเนินธุรกิจ เป็นต้น

4. นโยบาย คือ แนวทางที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติของธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2547 โดยจะนำมาวิเคราะห์เฉพาะนโยบายด้านสินเชื่อ ซึ่งจะเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพที่จะนำมาวิเคราะห์ว่ามีผลกระทบต่อการใช้สินเชื่อหรือไม่ในเชิงพรรณนา

สมมติฐานการศึกษา

จากแบบจำลองการศึกษา สามารถกำหนดสมมติฐานของการศึกษา ได้ดังนี้

เมื่อปริมาณเงินฝากทั้งหมด และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ยของธนาคาร มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจะทำให้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกัน แต่ถ้าปริมาณการลงทุนในหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และระบบธนาคารพาณิชย์ไทยลดลง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎี

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวคิดของทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด (Profit Maximization Theory) โดยใช้หลักความเหมาะสม (Accommodation Principle) ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (Loan able Fund Theory) ในด้านอุปทานสินเชื่อ และทฤษฎีความพึงพอใจแห่งเวลา (Time Preference Theory) หรือ ทฤษฎีการออม – การลงทุน (Saving – Investment Theory) เป็นพื้นฐานในการสร้าง แบบจำลองการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด

การที่ธนาคารพาณิชย์เป็นธุรกิจหนึ่ง ดังนั้นจึงมุ่งหวังให้ได้กำไรสูงสุด (Maximization Profit) เหมือนธุรกิจอื่น ๆ ถึงแม้ว่าธุรกิจการธนาคารจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสังคม และการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดก็ตาม แต่กำไรก็ยังเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญของการลงทุนในการดำเนินการของธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นการจัดการในการถือครองสินทรัพย์ และหนี้สินที่เหมาะสมนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรสูงสุดนั่นเอง สินทรัพย์ที่ธนาคารสินทรัพย์ถือไว้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ (ยลธวรรณ, 2535)

1. สินทรัพย์ที่ได้ดอกผล หรือสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ (Earning Assets) ได้แก่ การให้สินเชื่อ และการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ

2. สินทรัพย์ที่ไม่ได้ดอกผล หรือสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Earning Assets) ได้แก่ เงินสดสำรองทั้งหมด ประกอบด้วยเงินสดสำรองตามกฎหมาย (Required reserve) และเงินสดสำรองส่วนเกิน (Excess Reserve) โดยธนาคารพาณิชย์จะพยายามดำรงเงินสดสำรองตามกฎหมายกำหนดไว้ และจะมีเงินสดสำรองส่วนเกินแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หลักการของกำไรสูงสุดเป็นการพิจารณาว่าอุปทานเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดการให้สินเชื่อ และการศึกษาพฤติกรรมในการจัดสรรสินทรัพย์ของธนาคารนั้น มีข้อสมมติฐานว่าธนาคารพาณิชย์จะต้องมีการปรับตัวในการถือครองสินทรัพย์ และหนี้สินให้มีความเหมาะสม อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น อัตราดอกเบี้ย อุปสงค์ของเงินกู้ และนโยบายการเงินที่ใช้โดยธนาคารกลาง เป็นต้น ในกรณีที่ธนาคารกลางใช้มาตรการทางการเงินด้วยการซื้อหลักทรัพย์ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลาด จะมีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์มีเงินสำรองทั้งหมด (Total Reserve) ของตนเพิ่มขึ้น การที่ สัดส่วนของประเภทไม่ให้รายได้ต่อสินทรัพย์ประเภทให้รายได้สูงเกินไปจะมีผลต่อธนาคารพาณิชย์ ในการขยายการให้สินเชื่อ นอกจากนี้ในการจัดสรรสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ยังขึ้นอยู่กับต้นทุนของการ ให้สินเชื่อ และผลตอบแทนจากสินทรัพย์นั้น ๆ ด้วย ซึ่งถือเป็นการจัดการสินทรัพย์ใหม่เพื่อให้ได้มา ซึ่งกำไรสูงสุด ส่วนในด้านการจัดการหนี้สินทรัพย์ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับ ภาวะการณ์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปเช่น อัตราดอกเบี้ย อุปสงค์กู้ และนโยบายการเงินที่ใช้โดย ธนาคารกลาง เป็นต้น

เพื่อให้เข้าใจในสภาพ และฐานะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ได้ดียิ่งขึ้นสามารถ พิจารณาได้จากงบดุลของธนาคารพาณิชย์ดังนี้

ทางด้านสินทรัพย์ หรือแหล่งใช้ไปของเงินทุน (Asset or Use of Funds) ประกอบด้วย 4 ส่วนที่สำคัญ คือ

1. เงินสด และเงินสดสำรองทั้งหมด (Cash and Total Reserves)
2. เงินให้กู้ยืม และการให้เครดิต (Loan, Overdraft and Discount)
3. พันธบัตร และหลักทรัพย์ต่าง ๆ (Bond and Stock)
4. สินทรัพย์อื่น ๆ (Other Assets)

ทางด้านหนี้สิน หรือแหล่งที่มาของเงินทุน (Liabilities and Capital or Source of funds) ประกอบด้วย 4 ส่วนที่สำคัญ คือ

1. เงินฝากทั้งหมด (Total Deposits)
2. เงินกู้ยืมจากภายในประเทศ (Borrowing from Domestic Sources)
3. เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ (Borrowing from Foreign Sources)
4. เงินกองทุน (Capital Account)

ทางด้านสินทรัพย์ประกอบรายการที่สำคัญคือ เงินสดในมือรวมถึงเงินสดสำรองที่ธนาคาร แห่งประเทศไทย ซึ่งเงินในส่วนนี้ธนาคารจะไม่ได้รับผลตอบแทน นอกจากนี้ยังมีการให้สินเชื่อ ซึ่ง เป็นแหล่งใช้เงินทุนที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับผลตอบแทนอย่างมาก ในขณะเดียวกันก็เป็นสินทรัพย์ ที่มีความเสี่ยงสูงเช่นกัน ส่วนการถือหลักทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์นั้นจะเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ของ ภาครัฐบาล และเอกชน

สำหรับด้านหนี้สินนั้น มีรายการสำคัญคือ เงินฝาก ซึ่งประกอบด้วยเงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากออมทรัพย์ และเงินฝากประจำ เป็นแหล่งที่มาของเงินทุนในสัดส่วนที่มากที่สุด อีกรายการ

หนึ่งคือ เงินกู้ยืม ธนาคารพาณิชย์สามารถกู้ยืมได้จากสถาบันการเงินในประเทศ และธนาคารแห่งประเทศไทยตลอดจนการกู้ยืมต่างประเทศ

ในการศึกษาพฤติกรรมการณ์ให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์นั้น จะใช้สมมติฐานแห่งการแสวงหากำไรสูงสุดเป็นพื้นฐาน ทั้งนี้มีเหตุผลสนับสนุนคือ

1. กิจการธนาคารพาณิชย์เป็นธุรกิจแบบหนึ่งที่มีมุ่งแสวงหากำไรสูงสุด และสามารถที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินกู้ และเงินฝาก เพื่อให้บรรลุกำไรสูงสุดได้

2. ธนาคารพาณิชย์ สามารถแข่งขันกันด้านให้บริการกับลูกค้า และอาศัยช่องว่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเป็นกำไรของธนาคารพาณิชย์ อีกทั้งการแข่งขันด้านบริการต่าง ๆ ระหว่างธนาคารพาณิชย์ด้วยกันก็มีมาก ซึ่งจุดประสงค์ของการแข่งขันระหว่างธนาคารพาณิชย์ก็คือต้องการกำไรสูงสุดไม่ว่าจะเป็นผลต่างของอัตราดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมจากการบริการอื่น ๆ

จากทฤษฎีนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่ออุปทานสินเชื่อได้ โดยแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่ธนาคารพาณิชย์สามารถนำไปให้สินเชื่อต่อไปได้แก่ เงินฝากทั้งหมด เงินกู้ยืมจากภายในประเทศ เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ และเงินกองทุน ซึ่งพิจารณาได้จากอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง นอกจากนี้การที่ธนาคารพาณิชย์ยึดหลักการแสวงหากำไรสูงสุดนั้น ธนาคารพาณิชย์สามารถหากำไรได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ ดังนั้นดอกเบี้ยเงินกู้จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่ธนาคารพาณิชย์ใช้เพื่อประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อ

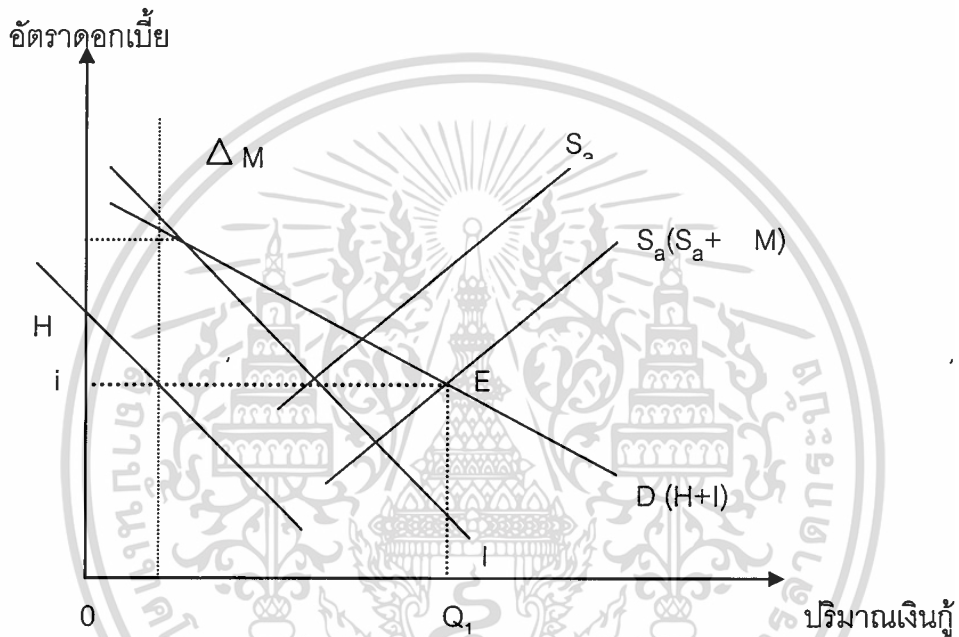
ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้นี้มีพื้นฐานคล้ายกับทฤษฎีของคลาสสิก แต่ได้มีการนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจมาประกอบการวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยโดยแท้จริงแล้วไม่ได้จ่ายเพื่อการออมแต่เป็นการจ่ายสำหรับให้กู้ ไม่ว่าแหล่งเงินกู้นั้นจะมาจากไหน และนำไปเพื่อจุดประสงค์อะไร ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยอุปทานของเงินให้กู้ (Supply of Loanable fund) กับอุปสงค์ของเงินขอกู้ (Demand of Loanable fund) (วเรศ, 2539)

อุปทานของเงินให้กู้มีแหล่งที่มาสองแหล่งด้วย ได้แก่ เงินออม (Saving - S_a) และการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงิน (Money Supply - ΔM) อันได้แก่การขยายสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ที่เข้าไปสู่ตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินเชื่อ ดังนั้นการวิเคราะห์ของทฤษฎีนี้จึงเป็นลักษณะของ "Flow concept" ส่วนในด้านอุปสงค์ของเงินของกันั้นอันสำคัญอันได้แก่การลงทุน และการถือเงินเฉยๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ (Hoarding - H) การถือเงินชนิดนี้อาจจะมีค่าเป็นลบ ซึ่งเรียกว่า "Dishoarding" อันเกิดจากประชาชนนำเอาเงินที่ถือไว้เฉยๆ ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในรอบปีที่ผ่านมา ออกมาเป็นเงินทุนพร้อมที่จะให้กู้หรือเกิดจากประชาชนลดสัดส่วนของ

ภาพที่ 2 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้
ที่มา : (วเรศ , 2539)

การถือเงินที่เป็นเงินตราอันมีผลทำให้เงินทุนเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้นดังนั้นทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้จึงแสดงได้ดังสมการต่อไปนี้

$$S_a + \Delta M = H + I$$

เส้น H ทอดลงจากซ้ายไปขวา แสดงถึงการถือเงินสดในมืออันมีค่าเสียโอกาสในตัวของมัน ถ้าหากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นถึงระดับหนึ่ง ค่าของ H จะติดลบ ซึ่งเรียกว่า "Dishoarding" เส้น I แสดงถึงความต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุน ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยสูงปริมาณความต้องการเงินทุนจะน้อย และอัตราดอกเบี้ยต่ำลงปริมาณความต้องการเงินลงทุนจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นเส้น I จึง

เป็นเส้นทอดลง ΔM เส้นอุปสงค์ของเงินกู้รวม (Total Demand for Loanable Fund – D) จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกัน

ส่วนเส้น ΔM จะมีความชันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับ “money supply function” กับนโยบายการเงินของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งนโยบายการเงิน และอุปทานของเงินตอบสนองอัตราดอกเบี้ยในเชิงบวก เส้น ΔM จะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา เป็นกรณีอื่น ๆ แล้วอัตราดอกเบี้ยจะไม่มีผลต่อเส้น ΔM ดังที่แสดงไว้ในรูป ส่วนเส้นเงินออม S_a มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในเชิงบวก ดังนั้นเส้น S_a จึงทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา อันมีผลทำให้เส้นอุปทานของเงินให้กู้ทั้งหมด (Total of Loanable Fund – S) เป็นเส้นทอดขึ้นจากซ้ายไปขวาด้วย ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยจุดตัดของเส้น S และ D ณ จุด E (ภาพที่ 2) อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ O_1 และปริมาณเงินกู้ดุลยภาพคือ OQ_1

ทฤษฎีการออม – การลงทุน

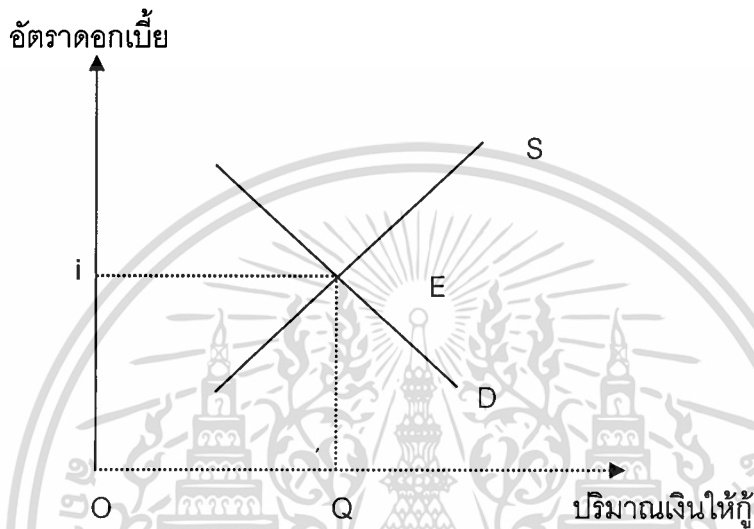
เป็นทฤษฎีของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก ที่ให้ความหมายของดอกเบี้ยว่าคือตอบแทนการแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้าปัจจุบัน และสินค้าในอนาคต หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความพึงพอใจแห่งเวลา กล่าวคือ บุคคลแต่ละคนต่างมีความพอใจกับเวลาแตกต่างกัน แต่ทุกคนให้ความพอใจในการบริโภคสินค้า และบริการปัจจุบัน และในอนาคตแตกต่างกัน กล่าวคือ ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยระดับหนึ่งจะมีผู้ต้องการกู้ยืม และผู้ที่จะให้กู้ยืม ดังนั้นในการเสียสละโอกาสในการใช้เงินหรือ สินทรัพย์ปัจจุบันเพื่อให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์ในสินทรัพย์นั้นก่อนจึงต้องมีการให้ค่าชดเชยหรือค่าตอบแทนแก่ผู้เสียสละหรือผู้ให้ยืมในรูปของดอกเบี้ย (วิไลลักษณ์, 2534) อาจกล่าวได้ว่าดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนแทนที่ผู้กู้ยืมจ่ายให้แก่เจ้าของทุนโดยใช้ประโยชน์จากเงินทุนนั้น และดอกเบี้ยเป็นสิ่งดึงดูดใจให้คนมีการออมมากขึ้น

ทฤษฎีนี้อธิบายได้ว่าอัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยอุปสงค์ในการลงทุน (Demand for Investment) และอุปทานของเงินออม (Supply of Saving) กล่าวคืออุปสงค์ในการลงทุนจะมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย นั่นคือถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น อุปสงค์ในการลงทุนก็จะลดลง และถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลง อุปสงค์ในการลงทุนก็จะเพิ่มขึ้น ดังนั้นเส้นอุปสงค์ในการลงทุนจะเป็นเส้นที่ลาดลงจากซ้ายมาขวาเหมือนกับเส้นอุปสงค์ของสินค้า ส่วนอุปทานของเงินออมจะมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ย นั่นคือถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นคนจะออมมากขึ้นแต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงคนจะออมลดน้อยลงด้วย ดังนั้นเส้นอุปทานของเงินออมจึงเป็นเส้นที่ลาดลาดขึ้นจากซ้ายไปขวาเหมือนกับเส้นอุปทานของสินค้า (ภาพที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นอุปสงค์ในการลงทุน (D) ตัดกับเส้นอุปทานของเงินออม (S) ณ จุด E อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ คือ O_i ปริมาณเงินทุนดุลยภาพ คือ OQ (ภาพที่ 3) ทฤษฎีนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยอย่างแท้จริง (Real Theory of Interest) เนื่องจากทั้งการลงทุน และการออม เป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตหรือรายได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการอย่างแท้จริง

ภาพที่ 3 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพของการให้กู้
ที่มา : (วิไลลักษณ์, 2534)

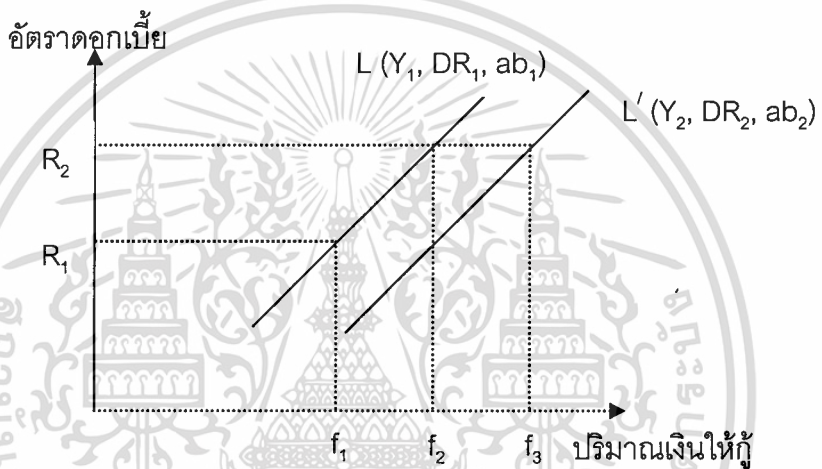
อุปทานของเงินให้กู้

โดยบุคคลที่ถือเงินทุนส่วนเงินมากกว่าความต้องการใช้เงินทุน เงินส่วนหนึ่งก็จะนำไปฝากสถาบันการเงิน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของอัตราเงินฝาก ส่วนที่เหลือก็จะถือไว้เฉย ๆ ซึ่งเงินให้กู้ยืมสุทธิจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับดอกเบี้ยในตลาด อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ระดับผลผลิต และมูลค่าที่แท้จริงของการถือเงินในระบบเศรษฐกิจ ในขณะที่การถือเงินไว้เฉย ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับเงินออมเช่นเดียวกัน แต่จะเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ยในตลาด (ภาพที่ 4) ได้อธิบายอุปทานของเงินให้กู้ยืม คือ เดิมดุลยภาพของตลาดเงินให้กู้ยืมสุทธิ (e) มีปริมาณเงินให้กู้ยืมสุทธิที่ระดับ f_1 และอัตราดอกเบี้ยที่ระดับ R_1 ต่อมาอัตราดอกเบี้ยในตลาดสูงขึ้นจาก R_1 เป็น R_2 ผลทำให้เงินที่ถือไว้เฉย ๆ ลดลง และปริมาณเงินให้กู้ยืมสุทธิเพิ่มขึ้นจาก f_1 เป็น f_2 ไปตามเส้น L ผลทำให้ระดับผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก Y_1 เป็น Y_2 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้นจาก DR_1 เป็น DR_2 และมูลค่าที่แท้จริงของการถือเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจาก e เป็น e' เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ab_1 เป็น ab_2 ซึ่งจะทำให้เส้นอุปทานของเงินให้ยืมสุทธิเปลี่ยนจากเงิน L เป็น L' และปริมาณเงินกู้ยืมสุทธิเพิ่มขึ้นจาก f_2 เป็น f_3 (สมพงษ์ , 2529)

กำหนดให้

- L = เส้นอุปทานของเงินให้กู้ยืมสุทธิ
- f = ปริมาณเงินให้กู้ยืมสุทธิ

ภาพที่ 4 อุปทานของเงินให้กู้ยืม

- R = อัตราดอกเบี้ยในตลาด
- Y = ระดับผลิตผล
- DR = อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก
- ab = มูลค่าที่แท้จริงของการถือเงินในระบบเศรษฐกิจ

พฤติกรรมกรรมการเลือกถือทรัพย์สินของสถาบันการเงิน

จากบัญชีงบดุลของสถาบันการเงินทางด้านทรัพย์สิน หรือแหล่งใช้ไปของเงิน (Asset or Use of Funds) ประกอบด้วย 4 ส่วน ที่สำคัญ คือ

1. เงินสดสำรองทั้งหมด (ER)

เอกสารนี้เป็น 2. เงินให้กู้ยืม สำหรับการจ้างงานเพื่อการศึกษา (CR) นั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พันธบัตร และหลักทรัพย์ต่าง (TB)

4. ทรัพย์สินอื่น ๆ (AO)

ส่วนด้านหนี้สิน และทุน หรือแหล่งได้มาของเงินทุน (Liabilities and Capital Source of Funds) ประกอบด้วย

1. เงินฝากทั้งหมด (TD)

2. เงินกู้จากภายในประเทศ (BOT)

3. เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ (BOF)

4. เงินกองทุน (CAP)

งบดุลของสถาบันการเงินทั่วไป

$$\text{ทรัพย์สิน} = \text{หนี้สิน และทุน} \quad (1)$$

หรือ
$$ER + CR + TB + AO = TD + BOT + BOF + CAP \quad (2)$$

โดยทั่วไปสถาบันการเงินจะมีพฤติกรรมการเลือกถือทรัพย์สิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดสภาพคล่อง (Liquidity Asset)

เพื่อให้เกิดความมั่นคง และสภาพคล่องในการจ่ายเงินฝาก เมื่อถึงกำหนดระยะเวลา หรือเมื่อถูกทวงถาม ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดสภาพคล่อง ได้แก่ เงินสดสำรองทั้งหมดซึ่งจะถูกกำหนดให้เป็นสัดส่วนกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด สามารถแสดงได้เป็นสมการ คือ

$$ER = k \cdot TD \quad (3)$$

กำหนดให้

$$ER = \text{ปริมาณเงินสดสำรองทั้งหมด}$$

$$TD = \text{ปริมาณเงินฝากทั้งหมด}$$

$$k = \text{สัดส่วนของเงินสดสำรองต่อปริมาณเงินฝาก โดยที่ } 0 < k < 1$$

2. ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ (Earning Assets)

โดยสถาบันการเงินจะต้องมีรายได้ เพียงพอที่สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และที่เหลือเป็นกำไร สำหรับจ่ายเป็นผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น และขยายกิจการ ทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ เงินให้กู้ยืมซึ่งได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเงินกู้ และพันธบัตร และหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย และเงินปันผล หรือเรียกว่า "อัตราผลตอบแทน" โดยสถาบันการเงินจะมีพฤติกรรมการเลือกถือสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งสองอย่าง กล่าวคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรคงที่ จะทำให้สถาบันการเงินเลือกถือสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ โดยการกู้ยืมเพิ่มสูงขึ้น และจะถือพันธบัตร และหลักทรัพย์ลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทางตรงกันข้าม เมื่ออัตราผลตอบแทนของพันธบัตรเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้คงที่ จะทำให้สถาบันการเงินเลือกถือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ โดยการเลือกถือพันธบัตร และ หลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น และจะให้กู้ยืมลดลง ซึ่งสามารถแสดงในรูปสมการ คือ ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้จะใช้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทางด้านอุปสงค์ และอุปทานของเงินดั่งข้างต้นที่ทบทวน มาเป็น แนวทาง และพื้นฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้เงินสินเชื่อของ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

$$\text{เงินให้กู้} \quad CR = f(I_{CR}, I_{TB}) \quad (4)$$

$$\text{พันธบัตร และหลักทรัพย์ TB} = f(I_{TB}, I_{CR}) \quad (5)$$

กำหนดให้

$$CR = \text{เงินให้กู้ยืม}$$

$$TB = \text{พันธบัตรและหลักทรัพย์}$$

$$I_{CR} = \text{อัตราดอกเบี้ยเงินกู้}$$

$$I_{TB} = \text{อัตราผลตอบแทนของพันธบัตร และหลักทรัพย์}$$

โดยที่ $\frac{\partial CR}{\partial I_{CR}} > 0$, $\frac{\partial CR}{\partial I_{TB}} < 0$

และ $\frac{\partial TB}{\partial I_{CR}} > 0$, $\frac{\partial TB}{\partial I_{TB}} < 0$

โดยปกติสถาบันการเงินทั่วไป จะเลือกทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งในรูปของเงินให้กู้ยืม และหลักทรัพย์ทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กัน ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้จะสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของพันธบัตร และหลักทรัพย์ต่าง ๆ ก็ตาม โดยเฉพาะพันธบัตร และหลักทรัพย์ของรัฐบาลนั้นถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีความเสี่ยง และสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย โดยสถาบันการเงินจะถือพันธบัตร และหลักทรัพย์รัฐบาลไว้เพื่อเป็นเงินใช้จ่ายล่วงหน้า เช่น การถอนเงินฝากจำนวนมากของผู้ฝากรายใหญ่ การถอนเงินของเทศกาลปีใหม่ และตรุษจีน ในขณะที่เงินให้กู้ยืมนั้นถือเป็นสินทรัพย์เสี่ยง ซึ่งสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ยาก

โดยจากสมดุลของสถาบันการเงิน และพฤติกรรมกรรมการเลือกถือสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน (สมการที่ 2, 3, 4 และ 5) สามารถอธิบายความสามารถของการให้กู้ยืมของสถาบันการเงินถูกกำหนดได้จากแหล่งได้มาของเงินทุน อันได้แก่ เงินฝากทั้งหมด เงินกู้ยืมจากภายในประเทศ เงิน เอกสารหนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กู้ยืมจากต่างประเทศ และเงินกองทุน นอกจากนี้ยังถูกกำหนดจากสัดส่วนของการถือเงินสด สํารองต่อปริมาณเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตร และหลักทรัพย์ ต่าง ๆ สามารถอธิบายในรูปของสมการดังต่อไปนี้

$$CR = f(TD, BOT, BOF, CAP, k, I_{CR}, I_{TB})$$

กำหนดให้

CR	=	เงินให้กู้ยืม
TD	=	ปริมาณเงินฝาก
BOT	=	ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ
BOF	=	ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ
I_{CR}	=	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
CAP	=	เงินกองทุน
K	=	อัตราส่วนเงินสดสํารองต่อปริมาณเงินฝาก
I_{TB}	=	อัตราผลตอบแทนของพันธบัตร และหลักทรัพย์

แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาวិเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แบบจำลอง ดังนี้

$$LOAN_t = f(DEPOSIT_t, PORT_t, INT_t)$$

โดยกำหนดให้

LOAN _t	=	ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในปีที t (ล้านบาท)
DEPOSIT _t	=	ปริมาณเงินฝากทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในปีที t (ล้านบาท)
PORT _t	=	เงินลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในปีที t (ล้านบาท)
INT _t	=	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในปีที t (ร้อยละ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับแบบจำลองการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย มีดังนี้

$$\text{LOAN (T)}_t = f(\text{DEPOSIT (T)}_t, \text{PORT (T)}_t, \text{INT (T)}_t)$$

โดยกำหนดให้

LOAN (T)_t = ปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
ในปีที่ t (ล้านบาท)

DEPOSIT (T)_t = ปริมาณเงินฝากทั้งหมดของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
ในปีที่ t (ล้านบาท)

PORT (T)_t = เงินลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งหมดของระบบธนาคาร
พาณิชย์ไทย ในปีที่ t (ล้านบาท)

INT (T)_t = อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย ของระบบธนาคาร
พาณิชย์ไทย ในปีที่ t (ร้อยละ)

บทที่ 3

การให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ธนาคารพาณิชย์มีหน้าที่นำเงินฝากที่ได้จากผู้ออมจากแหล่งต่าง ๆ ไปใช้ลงทุนหาผลประโยชน์ในรูปแบบของการให้สินเชื่อ การลงทุนในหลักทรัพย์ และการซื้อสินทรัพย์อื่น ๆ เพื่อการดำเนินการของธนาคารพาณิชย์ แต่จำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์นำไปใช้ลงทุน โดยวิธีต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจจะก่อให้เกิดการสูญเสียได้ตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษามูลประโยชน์ของผู้ออมจากแหล่งต่าง ๆ คือ ผู้ถือหุ้น ผู้ฝาก และรัฐบาล ผู้บริหารฝ่ายสินเชื่อของกิจการธนาคารพาณิชย์จึงต้องดำเนินการด้านสินเชื่อ การลงทุน โดยปฏิบัติตามวิธีการที่รอบคอบระมัดระวังเพื่อรักษามูลประโยชน์ของผู้ออมให้มากที่สุด ขณะเดียวกันก็ต้องหารายได้เพื่อสร้างกำไรสูงสุดให้แก่กิจการธนาคารซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นขั้นตอนการให้สินเชื่อ ประเภท และนโยบายการให้สินเชื่อเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารกิจการธนาคารพาณิชย์

ขั้นตอนพิจารณาสินเชื่อ

ในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าทุกครั้ง เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะต้องคำนึงถึงการสนองความต้องการของลูกค้าได้ และสามารถนำเงินทุนของธนาคารไปใช้ก่อให้เกิดผลกำไร อีกทั้งจะต้องติดตามดูแลหนี้ โดยแสวงหาข้อมูลและรายงานเกี่ยวกับตัวลูกหนี้และประเมินลูกหนี้ทุกรายที่ดูแลอยู่ เพื่อจะได้ทราบปัญหาและสามารถที่จะแก้ไขได้ทันเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับลูกหนี้ (ภาพที่ 5) ซึ่งขั้นตอนในการพิจารณาสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย (ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), 2540)

1. การขอสินเชื่อ

1.1 ผู้ขอสินเชื่อ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1.1.1 กลุ่มที่เป็นลูกค้าเดิมที่ใช้บริการด้านสินเชื่อกับธนาคารอยู่แล้ว

1.1.2 กลุ่มที่คาดว่าจะจะเป็นลูกค้า คือ ลูกค้าที่เป็นเป้าหมายในการขยายสินเชื่อของ

ธนาคาร

1.2 คำขอสินเชื่อ (Application) มีสาระสำคัญที่ธนาคารควรทราบตามหลัก 3 P คือ

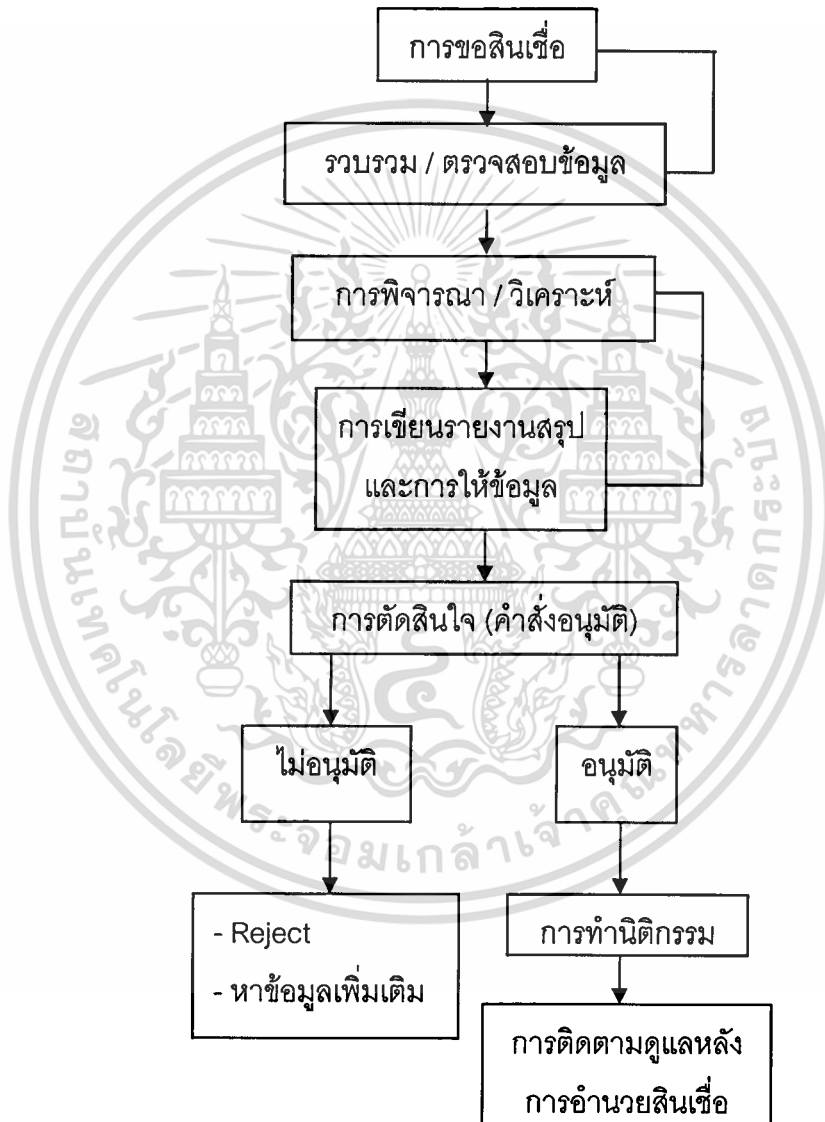
1.2.1 Purposes (วัตถุประสงค์และจำนวนเงินที่ต้องการ)

1.2.1.1 เพื่อเป็นเงินลงทุน (Investment) ในกิจการใหม่ หรือโครงการใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1.2 เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) ในการดำเนินธุรกิจของ
กิจการ

ขั้นตอนพิจารณาสินเชื่อ

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการอำนวยการสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
ที่มา: (ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), 2540)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1.3 เพื่อขยายกิจการ (Expansion) ที่มีอยู่เดิม ให้มีกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น

1.2.1.4 เพื่อนำไปชำระหนี้ (Refinance) สถาบันการเงินอื่นและมาใช้บริการกับธนาคารแทน

1.2.2 Payment (การจ่ายชำระหนี้คืน)

1.2.2.1 สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล การจ่ายชำระหนี้คืนมีที่มาจากรายได้ประจำ คือ รายได้เงินเดือนประจำของผู้กู้ อาทิเช่น ทำงานบริษัท ฯ รับราชการ ประกอบธุรกิจ คือ จากผลการดำเนินงานของธุรกิจที่ผู้กู้นำไปลงทุน เป็นต้น

1.2.2.2 สินเชื่อเพื่อธุรกิจ การจ่ายชำระหนี้คืนมีที่มาจากสภาพคล่องของกิจการ สามารถชำระหนี้คืนธนาคารได้ ความสามารถในการทำกำไร เมื่อเทียบกับโครงสร้างต้นทุนพอชำระหนี้คืนธนาคารได้ การเรียกหุ้นเพิ่ม จากผู้ถือหุ้นรายเดิม หรือผู้ถือหุ้นรายใหม่ การกู้ยืม (กู้เพื่อชำระหนี้ เลื่อนกำหนดการชำระหนี้ กู้จากผู้ถือหุ้น) และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อนำเงินที่ได้มาชำระหนี้คืนธนาคารได้

1.2.3 Protection (การป้องกันความเสี่ยง) โดยพิจารณาจากวัฏจักรธุรกิจ แสดงถึงภาวะธุรกิจอยู่ในฐานะอะไร อาทิเช่น เจริญเติบโต ถดถอย เป็นต้น

1.2.3.1 ภาวะเศรษฐกิจ สามารถเอื้ออำนวยการทำธุรกิจของลูกค้าได้

1.2.3.2 ภาวะทางสังคม สามารถเอื้ออำนวยการทำธุรกิจของลูกค้าได้

2. การรวบรวมและตรวจสอบข้อมูล

การสัมภาษณ์ลูกค้า และการออกเยี่ยมสถานที่ประกอบการ และหาข้อมูลจากกิจการเพื่อดูความเป็นได้ในการดำเนินธุรกิจ

การหาข้อมูลจากภายในธนาคาร กรณีลูกค้าเดิมที่มีประวัติการติดต่อกับธนาคารอยู่แล้วการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งอื่น อาทิเช่น ตรวจสอบกับลูกค้าเก่าของธนาคาร ตรวจสอบกับตลาด และวงการธุรกิจ ติดตามข่าวสารและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. การพิจารณา / วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน (Financial Factors)

3.1.1 Ratio เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงฐานะทางการเงิน และอัตราการทำกำไรของกิจการ

3.1.2 Cash Flow แสดงถึงกระแสเงินสดในการดำเนินงานของกิจการว่าสามารถชำระหนี้คืนธนาคารได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 Source and Use of Fund แสดงถึงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินที่จะนำไปลงทุน

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน (Non-Financial Factors)

โดยใช้หลัก 6C ดังนี้ (ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538)

Character	: พฤติกรรมและความตั้งใจจริงในการชำระหนี้ของผู้กู้
Capacity	: สมรรถภาพในการหารายได้ที่แสดงถึงความสามารถในชำระหนี้
Capital	: ทุน / ทรัพย์สินของผู้ขอสินเชื่อนำมาลงทุนหรืออาจจะนำมาเป็นหลักประกัน
Collateral	: หลักประกันที่ใช้มาค้ำประกันในการขอสินเชื่อ
Condition	: สภาพทางเศรษฐกิจ ว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจอย่างไร
Country	: ข้อมูลด้านต่าง ๆ ของต่างประเทศ ว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจอย่างไร

ประเภทสินเชื่อ

สินเชื่อที่เป็นตัวเงิน

หมายถึง การกู้ยืมลักษณะที่ลูกค้านำเงินออกไปจากธนาคาร ผลตอบแทนที่ธนาคารได้รับเรียกว่า “ดอกเบี้ย” ซึ่งจะต้องไม่เกินกว่าอัตราสูงสุดตามที่ธนาคาร ได้กำหนดไว้สินเชื่อที่เป็นตัวเงินได้แก่ (ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), 2540)

1. สินเชื่อประเภทเงินกู้ (Loan)

เป็นสินเชื่อที่มีการกำหนดระยะเวลาและจำนวนเงินในการเบิกจ่ายและการชำระคืนที่แน่นอนตามที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าระหว่างธนาคารกับลูกค้า โดยอาจเบิกจ่ายเพียงครั้งเดียวเต็มวงเงิน หรือทยอยเบิกจ่ายเป็นงวด ๆ และชำระคืนเพียงครั้งเดียวหรือทยอยชำระคืนเป็นงวด ๆ ภายในระยะเวลาที่ระบุในสัญญา โดยทั่วไปหากลูกค้าชำระคืนก่อนครบกำหนดเวลาที่ระบุในสัญญาไม่ว่าจะทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ลูกค้าจะไม่สามารถเบิกจ่ายกลับออกไปใช้ได้อีกซึ่งต่างกับสินเชื่อประเภทหมุนเวียนที่จะกล่าวถึงต่อไป สินเชื่อประเภทเงินกู้นี้ สามารถแบ่งแยกได้ ดังนี้

1.1 เงินกู้มีกำหนด (Fixed Loan) เป็นการให้ลูกค้ากู้ยืมเงินเป็นจำนวนเงินที่แน่นอน

โดยผู้กู้จะขอรับเงินจากธนาคารไปทั้งจำนวนในวันที่ทำสัญญากู้หรือจะขอแบ่งรับเป็นส่วน ๆ ตามความต้องการได้ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลาที่ผู้ต้องการใช้เงินจนกว่าจะครบตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติการชำระหนี้คืนให้แก่ธนาคาร จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงกันเช่น ชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นประจำทุกเดือน หรือชำระดอกเบี้ยทุกเดือน ส่วนเงินต้นชำระทุก 1, 3, 6 เดือน เป็นต้น พร้อมทั้งมีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของสัญญาไว้ด้วยว่า จะต้องชำระให้เสร็จสิ้นเมื่อใด การคำนวณดอกเบี้ยจะคำนวณจากยอดหนี้เงินต้นที่ค้างชำระโดยไม่คิดทบต้น

1.1.1 เงินกู้ที่ชำระคืนเมื่อทวงถาม (Call Loan) เป็นการให้สินเชื่อในรูปของ "เงินกู้" แก่ธนาคารสถาบันการเงินอื่น กำหนดชำระหนี้คืนเมื่อมีการทวงถาม ซึ่งจะมีการบอกกล่าวให้ทราบล่วงหน้าก่อน

1.2 เงินกู้เบิกเกินบัญชี (O/D) เป็นสินเชื่อระยะสั้น เพื่อใช้ในการหมุนเวียนเหมาะสำหรับธุรกิจการค้าที่มีกระแสเงินฝาก-ถอนจำนวนมาก ๆ ในบัญชีผู้ขอกู้จะขอวงเงินกู้เบิกเกินบัญชีจากธนาคารเมื่อได้รับอนุมัติแล้วก็สามารถจะถอนเงินเกินกว่ายอดคงเหลือในบัญชีได้เท่ากับวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติอายุวงเงิน 1 ปีอัตราดอกเบี้ยของผู้กู้แต่ละรายไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับฐานะและหลักประกันของผู้กู้ การคิดดอกเบี้ยจะคำนวณจากยอดลูกหนี้คงเหลือของแต่ละวัน นั่นคือธนาคารจะคิดดอกเบี้ยเฉพาะส่วนที่นำไปเท่านั้น

1.3 วงเงินกู้ L.B.D. (Local Bill Discount) เป็นวงเงินกู้ระยะสั้นที่ผู้กู้มีความจำเป็นจะต้องใช้ จึงอาจนำเช็คหรือตั๋วสัญญาใช้เงินมาขายลดให้กับธนาคารได้แล้วแต่กรณี เงินกู้ L.B.D. สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1.3.1 L.B.D. (Cheque Discount) เป็นการรับซื้อลดเช็ค ซึ่งเกี่ยวกับการค้าหรือธุรกิจทั่ว ๆ ไป เป็นเช็คลงวันที่ล่วงหน้าไม่เกิน 90 วันและสามารถส่งเรียกเก็บได้ในเขตที่สำนักงานธนาคารตั้งอยู่ ธนาคารจะพิจารณารับซื้อลดเช็คลงวันที่ล่วงหน้าโดยหักส่วนลดตามวันที่ที่จ่ายเงิน จนถึงวันที่เช็คนั้นถึงกำหนด โดยจะจ่ายเงินเข้าบัญชีหรือจ่ายแคชเชียร์เช็คให้ผู้ขายลดเช็คเมื่อเช็คครบกำหนดธนาคารจะส่งเช็คไปเรียกเก็บเงินเท่าจำนวนเงินในหน้าเช็ค กรณีเช็คคืนธนาคารจะหักบัญชีผู้ขายลดเช็คเพื่อชำระหนี้แทนเช็คที่คืนหรือแจ้งให้ผู้ขายลดเช็คนำเงินมาชำระหนี้แทนเช็คคืนดังกล่าว

1.3.2 L.B.D. (Call Loan) เป็นเงินกู้ยืมชั่วคราวระหว่างธนาคารพาณิชย์และบริษัทการเงินหรือบริษัทธุรกิจขนาดใหญ่ โดยผู้กู้จะออกตั๋วสัญญาใช้เงินแก่ธนาคาร กำหนดชำระคืนเมื่อทวงถาม (at Call) ในอัตราดอกเบี้ยตามที่ตกลงกันซึ่งตามปกติจะคิดในอัตราตลาด (Market Rate) ปกติการกู้ยืมและการชำระคืนหรือเรียกหนี้คืนจะต้องแจ้งล่วงหน้า 1 วัน แต่ในกรณีที่ผู้ต้องการใช้ฉุกเฉิน อาจขอกู้ทันทีในวันนั้นก็ได้อีกทั้งขึ้นอยู่กับข้อตกลงกันของทั้งสองฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3 L.B.D. (Bills Rediscount) เป็นเครดิตที่ให้แก่ลูกค้าประเภทประกอบการ ผลิตและอุตสาหกรรมเกษตรที่ทำการผลิตโดยใช้วัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ทั้งสิ้นเป็นผลผลิต การเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เมื่อผู้กู้ของเงิน ขายลดตั๋วสัญญาใช้เงินกับธนาคารธนาคารจะทำการพิจารณาต่อ หากอนุมัติธนาคารก็จะ ดำเนินการขออนุมัติวงเงินช่วงลดตั๋วจากธนาคารแห่งประเทศไทยอีกต่อหนึ่ง

1.4 วงเงินรับซื้อตั๋ว P/N (Promissory Note) เป็นสินเชื่อระยะสั้นประเภทหนึ่งสำหรับผู้ประกอบกิจการค้าทั่ว ๆ ไป ซึ่งต้องการเงินทุนหมุนเวียนระยะสั้น โดยเฉพาะผู้กู้ที่มีกำหนดจะได้รับคำสั่งซื้อหรือบริการภายในกำหนดระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่แน่นอน เมื่อยังไม่ถึงกำหนดชำระ เงินแต่ผู้กู้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจก่อน ก็อาจติดต่อขอวงเงินขายลดตั๋ว สัญญาใช้เงินเป็นรายฉบับต่อธนาคาร ซึ่งตั๋วสัญญาใช้เงินนี้อาจเป็นตั๋วของผู้กู้เองหรือเป็นตั๋วของ บุคคลอื่นออกให้ผู้กู้โดยมีธนาคาร, สถาบันการเงินหรือบุคคลรับรองด้วยก็ได้ ปกติอายุตั๋วที่ ธนาคารจะรับซื้อมักมีอายุไม่เกิน 180 วัน เมื่อธนาคารได้รับตั๋วจะจ่ายเงินให้ผู้กู้หรือนำเข้าบัญชีให้ โดยหักส่วนลดล่วงหน้าตามอัตราดอกเบี้ยซึ่งมักคิดตาม Prime Rate ถึงเพดานอัตราดอกเบี้ยที่ กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทยและเมื่อตั๋วครบกำหนดธนาคารจะเรียกเก็บเงินจากผู้กู้หรือส่ง ตั๋วไปเรียกเก็บเงินจากผู้จ่ายเงินแล้วแต่กรณี

1.5 Local Stock Credit เป็นสินเชื่อระยะสั้นสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ต้องการเงินทุน เพื่อนำไปซื้อสินค้ามาเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ตกลงการค้าไว้กับผู้ซื้อซึ่งเป็นการค้า ภายในประเทศ โดยมากที่พบคือพ่อค้าคนกลาง ผู้กู้ยื่นขอกู้จากธนาคารโดยขอจำนำสินค้าที่มีอยู่ แล้วกับธนาคารเป็นหลักประกันโดยปกติจะกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 40 ของราคาสินค้าที่มีอยู่แล้วประเมินตาม ราคาท้องตลาดระยะเวลาวงเงินกู้ไม่เกิน 180 วัน

1.6 สินเชื่อนำเข้า T/R (Trust Receipt) เมื่อมีการสั่งสินค้าเข้า ผู้สั่งเข้าอาจเกิดปัญหา ทางด้านการเงิน เนื่องจากต้องจ่ายเงินมาชำระค่าสินค้าให้ธนาคารก่อนเพื่อที่จะขอรับเอกสารไป ออกสินค้าที่ทำเรือ หรือหาเงินเพื่อชำระค่าภาษีสินค้าเข้า หรือเมื่อได้สินค้ามาแล้วอาจจะขายไม่ได้ เงินสดทันทีเพราะต้องให้เครดิตกับผู้ซื้อรายย่อยอีก ด้วยเหตุนี้ผู้สั่งเข้าจึงต้องขอความช่วยเหลือใน รูปของสินเชื่อจากธนาคารซึ่งความช่วยเหลือแบบ T/R ก็คือธนาคารยินยอมส่งมอบเอกสาร กรรมสิทธิ์ในสินค้าให้กับลูกค้า แล้วให้ลูกค้าทำการรับรองตัวแลกเงินซึ่งมีกำหนดระยะเวลาการ ชำระเงินมอบไว้ให้กับธนาคาร ผู้สั่งเข้าก็สามารถไปออกสินค้าจากท่าเรือได้

ดังนั้น T/R ก็คือ ตราสารที่ผู้กู้ (ผู้สั่งสินค้าเข้า) ทำไว้ต่อธนาคารโดยอาศัยความเชื่อถือที่ ธนาคารมีต่อผู้กู้ และผู้กู้ให้การรับรองว่าธนาคารมีกรรมสิทธิ์ในสินค้านั้นและมีอำนาจที่จะเรียก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลับคืนมาได้หรือทำการจำหน่ายแทนได้ทุกโอกาส และในการจำหน่ายสินค้านั้นผู้กู้จะต้องกระทำไปเพื่อประโยชน์ของธนาคารและนำเงินที่ขายสินค้าได้มาชำระให้แก่ธนาคารตามที่ตกลงไว้

โดยทั่วไปการปฏิบัติงานการให้สินเชื่อ T/R ธนาคารจะตกลงกับผู้กู้โดยให้เป็นวงเงินพร้อมทั้งกำหนดเวลาการชำระเงินด้วย เช่น หลังจากลูกค้าได้ทำ T/R ไว้กับธนาคารแล้ว 90 วัน หรือ 120 วัน หรือไม่เกิน 180 วัน ธนาคารจะมอบเอกสารให้ผู้กู้ไปรับสินค้าจากท่าเรือเพื่อไปขายต่อ และเมื่อครบกำหนดเวลาการชำระคืน ธนาคารจะเรียกเก็บเงินตามมูลค่าของเอกสารที่ได้ส่งมอบให้รวมทั้งดอกเบี้ยโดยคิด 1 ปีเท่ากับ 360 วันและค่าธรรมเนียมการทำ T/R ด้วย ภาระของผู้กู้ต่อธนาคารเป็นไปในแบบหนี้เงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยจึงขึ้นกับสกุลเงินตราต่างประเทศซึ่งจะแตกต่างกันไป ทั้งนี้สมาคมธนาคารไทยจะเป็นผู้กำหนด

1.7 L/C Loan เป็นสินเชื่อระยะยาวเพื่อการสั่งซื้อสินค้าประเภททุนจากต่างประเทศ เงินกู้จึงต้องนำไปชำระค่าสินค้าที่เปิดตาม L/C เท่านั้น โดยทั่วไปสินค้านี้คือเครื่องจักร ผู้กู้จึงต้องทำสัญญาตกลงว่าเมื่อได้มีการติดตั้งและจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เรียบร้อยแล้วจะจดทะเบียนจำนองให้ธนาคารทันทีแล้วจะทำการผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ตามแต่ตกลงกัน ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะกำหนดเป็นอัตราตายตัวตอนอนุมัติตั้งวงเงิน หนี้เงินกู้จะอยู่ในรูปของเงินบาท ซึ่งผู้กู้ไม่ต้องเสี่ยงกับอัตราแลกเปลี่ยนที่ขึ้นลง

1.8 Exim Loan เป็นสินเชื่อระยะยาวที่ธนาคารจะจัดหาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศให้สำหรับใช้ในการชำระค่าสินค้าประเภททุนที่สั่งซื้อจากประเทศผู้ให้กู้นั้น ๆ วงเงินที่ให้ไม่เกินร้อยละ 80 - 85 ของราคา F.O.B. อัตราดอกเบี้ยอยู่ระหว่างร้อยละ 8 - 10 ต่อปีหรือขึ้นอยู่กับประเทศผู้ขายสินค้าการชำระคืนจะชำระคืนเป็นงวด ๆ ละ 6 เดือน ระยะเวลากู้ประมาณ 2-10 ปี ผู้กู้จะต้องเป็นผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการเท่านั้น

1.9 Supplier Credit เป็นเงินกู้เพื่อสั่งซื้อสินค้าเข้าจากต่างประเทศ โดยกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศผู้ขายสินค้าเป็นผู้ให้สินเชื่อโดยตรงในรูปของการให้ผ่อนชำระค่าสินค้าและกำหนดระยะเวลาการชำระเงินไว้ในสัญญาขาย โดยมีธนาคารเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ โดยตรงต่อผู้ขายในการที่จะขอใช้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้ผู้ขายในกรณีที่ผู้ซื้อไม่สามารถชำระหนี้ได้ สินเชื่อประเภทนี้มีข้อได้เปรียบตรงที่อัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศมักจะต่ำกว่าในประเทศ อย่างไรก็ตามผู้ซื้อก็ต้องรับความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเอง

1.10 Buyer Credit เป็นเงินกู้ที่ผู้ซื้อได้รับโดยตรงจากธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันเงินทุนของประเทศที่ตนสั่งซื้อเครื่องจักร ในกรณีที่ผู้ซื้อจะทำสัญญาซื้อขายกับผู้ผลิตโดยมีเงื่อนไขชำระเงินเป็นเงินสด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.11 วงเงิน P/S (Packing Stock) เป็นสินเพื่อระยะสั้นทางการส่งออกที่ให้ผู้ก่อนที่ธุรกิจจะทำการส่งสินค้าไปให้ผู้ซื้อในต่างประเทศ วิธีนี้เป็นการกู้โดยการเอาสินค้าที่กำลังคอยการส่งออกมาจำหน่ายเป็นหลักประกันเพื่อเอาเงินกู้ไปซื้อสินค้าเพิ่มเติมหรือนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเตรียมสินค้าส่งออก กรณีนี้ธนาคารจะให้ผู้ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของราคาสินค้าที่ประเมินตามราคาท้องตลาดระยะเวลาที่ขอกู้ได้ไม่เกิน 180 วัน ผู้กู้จะต้องส่งมอบสินค้าให้ธนาคารครอบครองโดยทำสัญญาผู้จำหน่ายสินค้าและทำประกันอัคคีภัยมอบให้ธนาคารเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ในวงเงิน ไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม ซึ่งสินค้าอาจจะเก็บไว้ ณ สถานที่เก็บสินค้าของธนาคารหรือโกดังสินค้าของผู้ส่งออกเองหรือสินค้าอาจจะฝากเก็บไว้ตามไซโล หรือโกดังของบริษัท คลังสินค้าที่ธนาคารให้ความเห็นชอบแล้วก็ได้ การชำระเงินกระทำเมื่อผู้ส่งออกได้ขอรับสินค้าที่จำหน่ายไว้แล้วเรียบร้อยแล้วผู้ส่งออกจะต้องนำบิลสินค้าออกของสินค้านั้นมามอบให้ธนาคารทันที อย่างช้าไม่ควรเกิน 1 สัปดาห์ ธนาคารก็จะเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อต่างประเทศแล้วหักเงินส่วนที่เรียกเก็บได้เพื่อชำระเงินกู้ที่ขอไป จึงจะจ่ายให้ผู้ส่งออกตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ตกลงกันถ้ามีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือตามอัตราในวันที่จ่ายที่ธนาคารกำหนด

1.12 วงเงิน P/C Contract (Packing Contract) หรือ Purchase Order กรณีนี้ผู้ส่งออกส่งสินค้าออกโดยไม่มี L/C เปิดมา หรือ L/C เปิดมาช้า โดยที่ผู้ส่งสินค้าออกมีความประสงค์จะใช้เงินก่อน เมื่อผู้ส่งออกได้ตกลงขายไว้แล้วโดยอาจจะทำสัญญาขายไว้แล้วหรือได้รับใบสั่งซื้อมาแล้วเมื่อมีความประสงค์จะขอกู้เงินจากธนาคารก็สามารถทำความตกลงขอวงเงินกับธนาคารได้ โดยธนาคารจะให้ผู้ได้ไม่เกินร้อยละ 70 ของจำนวนเงินตามมูลค่าของสินค้าที่ตกลงซื้อขายตามสัญญาหรือใบสั่งซื้อระยะเวลาไม่เกินวันส่งมอบสินค้า (Shipment date) บวกด้วย 10 วัน แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 180 วัน ที่ต้องบวก 10 วันเพราะสัญญาซื้อขายหรือคำสั่งซื้อสินค้าจะไม่มีวันหมดอายุ แต่มีวันส่งมอบสินค้า ตามระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยจะผ่อนผันบวกให้อีก 10 วัน เพื่อให้ผู้ส่งออกมีเวลาเตรียมเอกสารได้

1.13 วงเงิน P/C Credit (Packing Credit Under L/C) เมื่อผู้ส่งออกได้รับ L/C ที่เปิดมาจากต่างประเทศและมีความประสงค์จะขอกู้เงินจากธนาคาร ธนาคารจะพิจารณาให้ผู้ได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 80 ของจำนวนเงินตาม L/C ระยะเวลาไม่เกินวันหมดอายุของ L/C แต่ต้องไม่เกิน 180 วัน การกู้แบบนี้ L/C จะต้องเป็นชนิดเพิกถอนไม่ได้ (Irrevocable Letter of Credit) ผู้ส่งออกจะต้องออกตั๋วสัญญาใช้เงินและมอบต้นฉบับ L/C ไว้กับธนาคาร การชำระคืนเงินกู้กระทำเช่นเดียวกับวงเงิน P/S

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบางกรณี L/C เปิดมาสำหรับสินค้าที่ผู้ส่งออกได้เคยขอขงูชนิด P/S ไว้ ผู้ส่งออกสามารถขอเปลี่ยนตัวสัญญาใช้เงินจากร้อยละ 50 ของมูลค่าสินค้ามาเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนเงินตาม L/C แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 80 ของมูลค่า สินค้าโดยคำนวณจากปริมาณสินค้าคงเหลือในใบรับฝากสินค้าตามราคาต่อหน่วยใน L/C

สำหรับการขอขงูชนิด Packing Contract Order และ Packing L/C ถ้าผู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยไปแล้วภายในไม่เกิน 60 วันต้องนำเงินไปซื้อสินค้าให้ครบจำนวนและต้องแสดงรายงานการจัดซื้อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบโดยธนาคารพาณิชย์ต้องเป็นผู้รับรองในรายงานการจัดซื้อสินค้านั้น ถ้าไม่แสดงธนาคารแห่งประเทศไทยจะคิดเบี้ยปรับ และถ้าไปตรวจสอบสินค้าแล้วพบว่าสินค้าไม่ครบจำนวน ธนาคารแห่งประเทศไทยจะคิดเบี้ยปรับจากผู้ส่งออกและจากธนาคารพาณิชย์ของจำนวนสินค้าที่ขาดจำนวน ส่วนกรณีที่ตัวสัญญาใช้เงินครบกำหนดแล้วแต่ยังไม่มีการส่งออก ธนาคารแห่งประเทศไทยจะคิดเบี้ยปรับ แต่ถ้าหากสามารถส่งสินค้าออกได้ภายในเวลา 60 วัน นับจากวันที่ตัวสัญญาใช้เงินครบกำหนด ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาคืนเบี้ยปรับให้

1.14 วงเงินรับซื้อ / เรียกเก็บตัว Export Bill Under L/C การรับซื้อ เป็นสินเชื่อที่เกิดจากธนาคารรับซื้อตัวส่งออกภายใต้ L/C โดยจัดแยกประเภทการรับซื้อออกเป็น

1.14.1 รับซื้อประเภท Sight Bill โดยธนาคารจะคิดดอกเบี้ยหากตัวฉบับนั้น ๆ มีความล่าช้าในการเรียกเก็บ (Delay Payment)

1.14.2 รับซื้อประเภท Time Bill ธนาคารจะ Discount ดอกเบี้ยเท่ากับจำนวนวันที่รับเงินล่วงหน้าไปก่อน และหากเมื่อตัวครบกำหนดยังไม่ได้รับชำระ ธนาคารจะคิดดอกเบี้ย Delay Payment ความเสี่ยงของการปล่อยสินเชื่อประเภทนี้ อยู่ที่คุณภาพของตัวส่งออก หากตัวส่งออกไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของ L/C (Discrepancy)

1.15 วงเงิน D/A, D/P เงื่อนไขการจำหน่ายที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย (Contract) ใน 2 ลักษณะนี้คือ

D/A = Document against acceptance ผู้ซื้อต่างประเทศจะต้องรับรองตัวแลกเงิน (draft) ก่อนจึงจะเอาเอกสารไปรับสินค้าได้และจะชำระเงินให้ผู้ส่งออกเมื่อถึงกำหนดตามที่ระบุในตัว

D/P = Document against payment ผู้ซื้อต่างประเทศจะต้องจ่ายชำระเงินตามตัวก่อนจึงจะรับเอกสารไปออกของได้ ปกติมี 2 อย่าง คือ ชนิด Sight ต้องจ่ายชำระเมื่อเห็นตัว และชนิด Term จ่ายชำระเงินตามกำหนดเวลาตามตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงเงินนี้เกิดได้เมื่อมีการส่งออกแล้วผู้ส่งออกจะส่งเอกสารให้ธนาคารเรียกเก็บเงินตามตัวจากผู้ซื้อในต่างประเทศ แต่เนื่องจากการจ่ายเงินมีเงื่อนไขแบบ D/A หรือ D/P term ซึ่งผู้ส่งออกจะต้องรอเวลาแต่ถ้าต้องการเงินไปหมุนเวียนในกิจการก่อนก็อาจขอให้ธนาคารรับซื้อตัวไปก่อนกรณีนี้เรียกเป็นวงเงิน D/A หรือวงเงิน D/P ตามลักษณะเงื่อนไขการชำระเงิน หากเอกสารที่ส่งออกครบ ผู้ส่งออกจะได้รับเงินก่อนทันทีเท่าจำนวนเงินที่ระบุในตัวคุณด้วยอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งใช้อัตรา Discount rate

1.16 เงินกู้ BIBF เป็นสินเชื่อประเภทเงินกู้สกุลเงินตราต่างประเทศที่ปล่อยกู้โดยศูนย์วิเทศธนกิจ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.16.1 Working Capital เป็นเงินกู้เพื่อการหมุนเวียน ระยะเวลา 1 ปี และกำหนดให้ต่ออายุสัญญาทุกปี

1.16.2 Term Loan เป็นเงินกู้ที่มีกำหนดระยะเวลาคืนเงินต้น และดอกเบี้ยแน่นอน

1.17 เงินกู้ ON-SHORE / OFF-SHORE

1.17.1 ON-SHORE LOAN หมายถึง เงินกู้สกุลเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารปล่อยกู้ให้กับลูกค้าโดยตรง

1.17.2 OFF-SHORE LOAN หมายถึง เงินกู้สกุลเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารต่างประเทศปล่อยกู้ให้กับลูกค้าโดยตรง

นโยบายและผลการดำเนินงานสินเชื่อ

ตารางที่ 4 นโยบายและผลการดำเนินงานของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2542-2547

ปี พ.ศ.

นโยบายและผลการดำเนินงาน

2542

ธนาคารกรุงเทพ ชะลอการปล่อยสินเชื่อเพื่อลดความเสี่ยงลง เนื่องจากห่วงเกรงกับปัญหาสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของหนี้จัดชั้นการบริหารความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อธนาคารเน้นการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่ออย่างเข้มงวด และมีการเรียกหลักทรัพย์ค้ำประกันอีกชั้นหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในวงจำกัดเท่านั้น มิใช่เอกสารที่เผยแพร่สู่สาธารณะ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการคัดค้านั้น ถือว่าผิดกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	นโยบายและผลการดำเนินงาน
2543	<p>ธนาคารได้ริเริ่มโครงการพิเศษเพื่อให้การสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium-Sized Enterprises – SMEs) โครงการดังกล่าวมีนัยสำคัญสองประการ คือ เป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs รวมทั้งธนาคารได้นำเสนอบริการสินเชื่อระยะยาวแก่ธุรกิจที่มีความต้องการใช้เงินทุนเพื่อลงทุนในกิจการหรือสินทรัพย์ถาวร ที่ทำให้เกิดผลตอบแทนจากการลงทุนระยะยาว และเพื่อให้ตอบรับกับความต้องการของลูกค้า</p>
2544	<p>ธนาคารได้มีการพัฒนาตัวในหลาย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากรากฐานที่ธนาคารได้วางไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 โดยมุ่งเน้นที่จะมุ่งเสริมความแข็งแกร่งขององค์กรเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน สำหรับการให้หลักประกันเพื่อเป็นกลไกหนึ่งในการควบคุมความเสี่ยงของธนาคารนั้น ธนาคารได้มีการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกันเป็นระยะ ๆ เพื่อที่จะรับรู้มูลค่าแท้จริงของหลักประกันเมื่อเทียบกับภาระหนี้สิน ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงของส่วนสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น เมื่อผู้กู้ไม่สามารถชำระเงินได้ตามสัญญา</p>
2545	<p>สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ มีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเป็นลำดับ ส่วนหนึ่งมาจากเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้สินเชื่อในสาขาธุรกิจหลัก ๆ ปรับตัวดีขึ้น สินเชื่อที่ให้แก่สาขาเศรษฐกิจหลัก ๆ อาทิ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ และอสังหาริมทรัพย์ มีการปรับตัวดีขึ้น สะท้อนการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ขณะที่สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล และสาธารณูปโภค มีการขยายตัวมาตั้งแต่ต้นปี</p>
2546	<p>สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาวะการผลิตในประเทศ การเพิ่มขึ้นของสินเชื่อส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ของรัฐตามนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล สินเชื่อยังคงขยายตัวอย่างไรก็ตาม ธนาคารแห่งประเทศไทยได้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปี พ.ศ.

นโยบายและผลการดำเนินงาน

- ติดตามดูแลแนวทางการปล่อยสินเชื่อบัตรเครดิตของธนาคารพาณิชย์
อย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันมิให้ผู้บริโภคสร้างภาระหนี้มากเกินไปเกิน
ความสามารถที่จะชำระคืน
- 2547 ธนาคารออกมาตรการเพื่อควบคุมการก่อหนี้เกินตัวของภาคครัวเรือน
ผ่านการควบคุมธุรกิจบัตรเครดิต เพื่อป้องกันมิให้หนี้ดังกล่าวเป็นปัญหา
แก่ธนาคาร ถึงแม้การเติบโตของเศรษฐกิจจะมีปัจจัยเสี่ยงจากปัญหา
ความไม่สงบในภาคใต้ ราคาน้ำมันที่ยังอยู่ในระดับสูง และการแพร่
ระบาดของไข้หวัดนก แต่ธนาคารยังมีการเร่งปล่อยสินเชื่ออย่างเต็มที่
เพราะมาตรการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความคืบหน้าไป

ที่มา : (ธนาคารกรุงเทพ, 2548)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อ ของธนาคารกรุงเทพ จะมุ่งเน้นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของปริมาณการให้สินเชื่อในช่วงปี พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2547 โดยใช้ข้อมูลรายปีนำมาศึกษาศึกษาลักษณะความเคลื่อนไหวของข้อมูลด้วยกราฟเส้น และทำการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple Regression) โดยทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ปรากฏผลดังนี้

ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

1.1 ปริมาณสินเชื่อ

สินเชื่อเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญในธนาคารพาณิชย์ โดยธนาคารพาณิชย์จะนำเงินฝากจากลูกค้า และเงินทุนของกิจการมาสร้างรายได้โดยการขยายสินเชื่อเป็นส่วนใหญ่ ธนาคารพาณิชย์จึงพยายามขยายสินเชื่อให้ได้มากที่สุด เพื่อสร้างรายได้สูงสุดจากการดำเนินงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2547 (ตารางที่ 5)

จะพบว่า การเปลี่ยนแปลงปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีทิศทางที่ปรับตัวลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2544 หลังจากนั้นสินเชื่อมีทิศทางการเคลื่อนไหวขยายตัวปรับขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ตารางที่ 5) และในปี พ.ศ. 2547 ปริมาณสินเชื่อมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกต่อไป สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ (ภาพที่ 6)

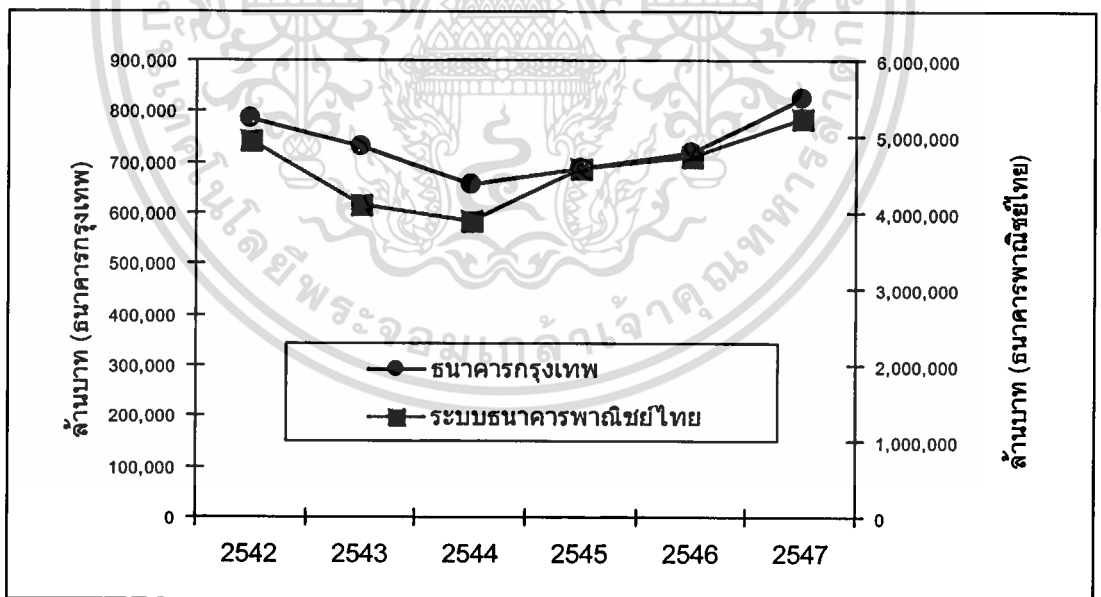
การที่ปริมาณสินเชื่อลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วง ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2544 อาจเป็นเพราะความซบเซาทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งกฎเกณฑ์การกันสำรองที่เข้มงวดมากขึ้นของรัฐบาล ทำให้ธนาคารต้องชะลอการปล่อยสินเชื่อแต่มุ่งเน้นการควบคุมคุณภาพสินเชื่อเพื่อมิให้กลายเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ตารางที่ 5 ปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	ธนาคารกรุงเทพ	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2542	758,571	4,952,167
2543	731,748	4,113,936
2544	654,526	3,898,912
2545	686,492	4,570,463
2546	716,964	4,748,547
2547	824,690	5,237,539

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน, 2547)

ภาพที่ 6 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ปริมาณเงินฝาก

เงินฝากเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญที่สุดในธนาคารพาณิชย์ แต่เงินฝากก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนการดำเนินงานที่สำคัญที่สุดด้วยเช่นกัน ดังนั้นธนาคารพาณิชย์จึงต้องพยายามรักษาปริมาณของเงินฝากอย่างเหมาะสมไม่ก่อให้เกิดต้นทุนจนกิจการไม่อาจแบกรับภาระไว้ได้ และต้องพยายามนำเงินฝากที่มีอยู่มาสร้างรายได้ในรูปแบบดอกเบี้ยจากการให้สินเชื่อให้ได้มากที่สุด (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

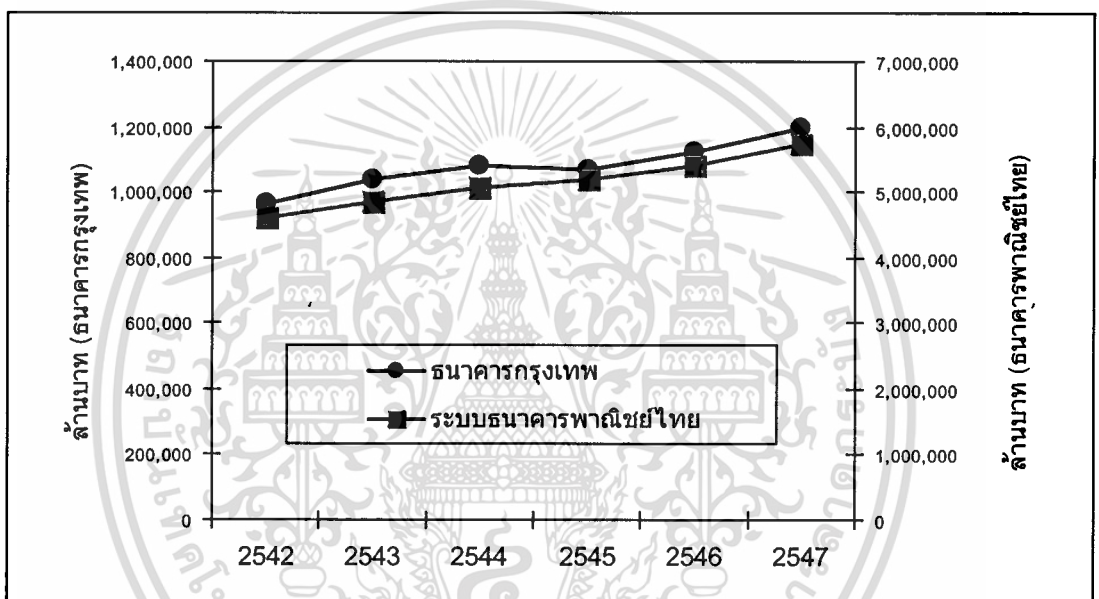
ปี พ.ศ.	หน่วย : ล้านบาท	
	ธนาคารกรุงเทพ	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2542	961,459	4,607,870
2543	1,039,321	4,864,039
2544	1,079,618	5,059,128
2545	1,070,694	5,186,750
2546	1,123,294	5,395,187
2547	1,195,366	5,751,745

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน, 2547)

เห็นได้ว่าปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพและของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน (ภาพที่ 7, 8 และ 9) และจะเห็นว่าในช่วง ปี พ.ศ. 2542 ถึง ปี พ.ศ. 2544 ที่ปริมาณเงินฝากมีการขยายตัวสูงแต่ปริมาณสินเชื่อกลับปรับตัวลดลงจนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. 2545 ถึง ปี พ.ศ. 2547 เงินฝากยังคงขยายตัวต่อเนื่องในอัตราที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ปริมาณสินเชื่อก็ปรับตัวสูงขึ้น (ตารางที่ 6) ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการสนับสนุนการลงทุนการภาครัฐส่งผลให้การลงทุนขยายกิจการและการบริโภคของประชาชนสูงขึ้น ขณะที่ผู้บริโภคก็ตระหนักถึงความสำคัญกับการออมเงินมากขึ้นและธนาคารเองก็ไม่สามารถปฏิเสธการรับฝากเงินจากประชาชนได้ ปริมาณเงินฝากจึงยังคงขยายตัวต่อเนื่อง

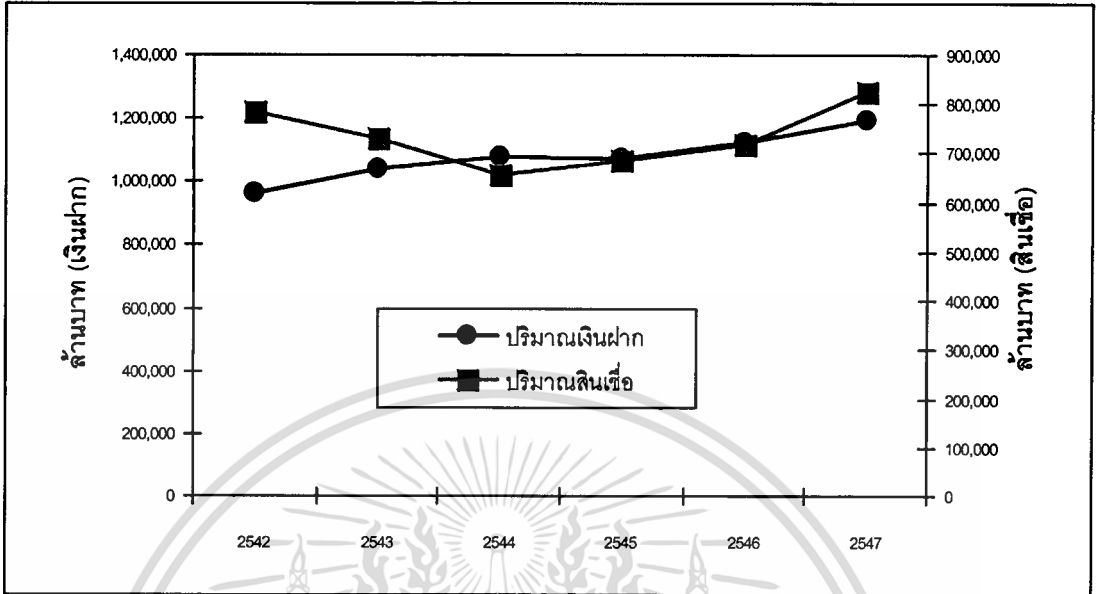
1.3 ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์

เงินลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการสร้างรายได้ที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ รองจากการหารายได้จากกาให้สินเชื่อ เนื่องจากการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการให้ผลตอบแทนในระยะยาว เช่น การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจอาจใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 1-5 ปีขึ้นไป แต่แหล่งที่มาของเงินทุนของธนาคารส่วนใหญ่จะเป็นเงินฝากที่มีระยะเวลาฝากสั้นกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ ในช่วงภาวะปกติธนาคารพาณิชย์

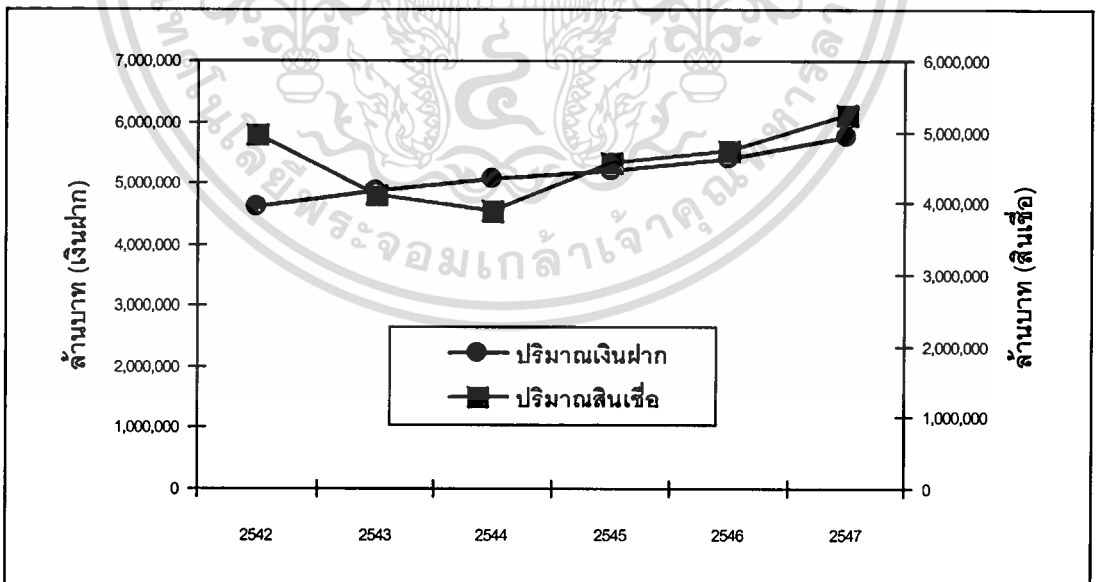

ภาพที่ 7 ความเคลื่อนไหวของปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ความเคลื่อนไหวของปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพและของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ภาพที่ 10,11 และ 12) คือมีการขยายตัวขึ้นสูงอย่างต่อเนื่องเป็นอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงกลางปี พ.ศ. 2546 จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2547 ธนาคารเองก็ประสบปัญหาในการดำเนินงาน และประสบภาวะความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์อย่างมาก จึงต้องลดการลงทุนในหลักทรัพย์ลง จึงส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ระบบธนาคารปรับตัวจนสามารถดำเนินงานต่อไปได้ การลงทุนในหลักทรัพย์จึงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 7)

ภาพที่ 8 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงเทพ

ภาพที่ 9 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและปริมาณเงินฝากของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย

อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเป็นกลไกราคาที่สำคัญที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการสร้างรายได้ โดยการลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงหากต้องการให้มีอุปสงค์ต่อเงินให้สินเชื่อเพิ่มมากขึ้นหรือในช่วงที่อุปสงค์ต่อเงินให้สินเชื่อมีมากกว่าอุปทานธนาคารก็จะขึ้นอัตราดอกเบี้ย ให้สินเชื่อเพื่อสร้างรายได้สูงสุดให้กับกิจการ หากธนาคารมีการลดอัตราดอกเบี้ยก็จะสามารถขยายปริมาณเงินให้สินเชื่อได้เพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2547 (ตารางที่ 8)

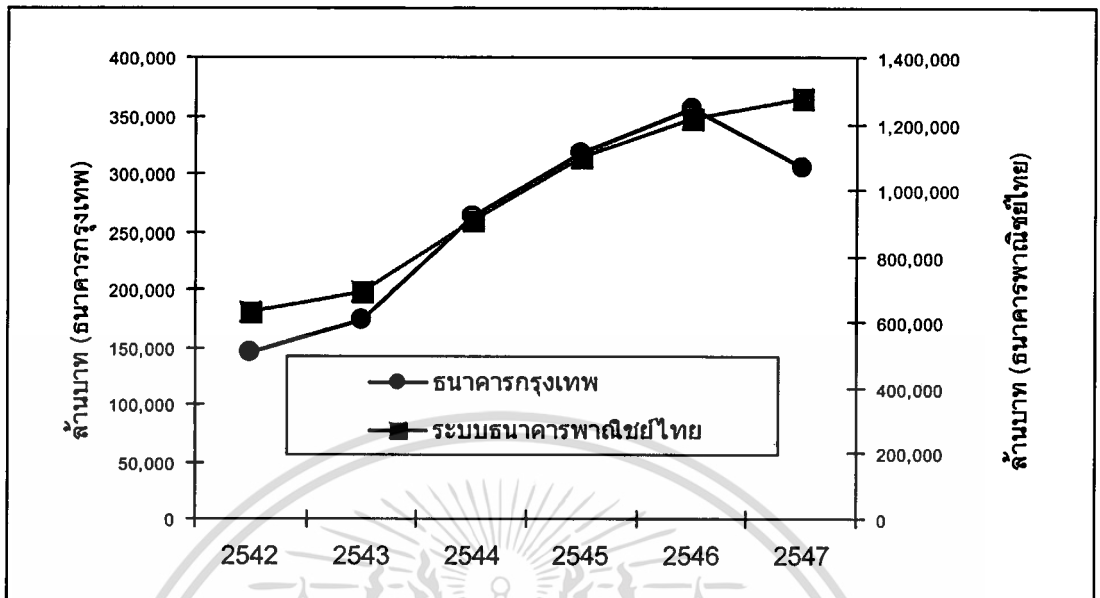
ตารางที่ 7 ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ปี พ.ศ.	ธนาคารกรุงเทพ	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2542	145,260	634,658
2543	173,939	696,487
2544	263,291	906,636
2545	318,162	1,100,490
2546	355,751	1,213,517
2547	305,752	1,274,868

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน, 2547)

จะเห็นว่าการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพเป็นไปในทิศทางเดียวกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย (ภาพที่ 13) โดยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปี พ.ศ. 2546 ซึ่งเริ่มคงที่และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น (ตารางที่ 8)

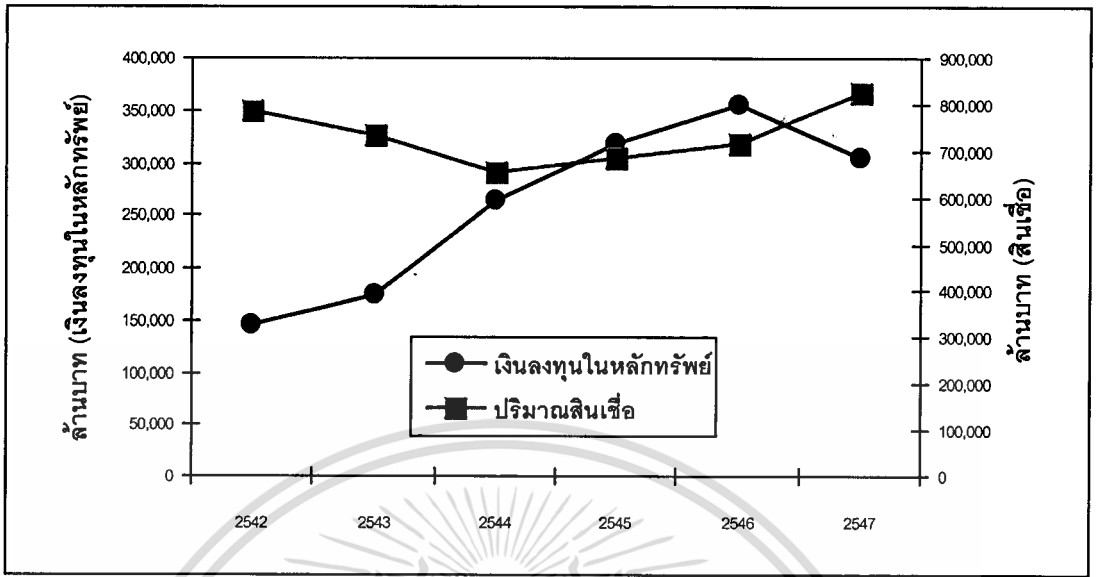
พบว่าในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อก็ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ปริมาณการให้สินเชื่อก็ลดลงเช่นกัน แต่เป็นอัตราที่ลดลงที่ชะลอลดลงกว่าช่วงเวลาก่อนหน้านั้น จนถึงปี พ.ศ. 2544 ที่อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลดลงอย่างมาก (ภาพที่ 14 และ 15) ปริมาณการให้สินเชื่อจึงมีทิศทางที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นน่าจะมีสาเหตุมาจากการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจที่มีการเติบโตสูงอย่างต่อเนื่องในช่วงนั้น

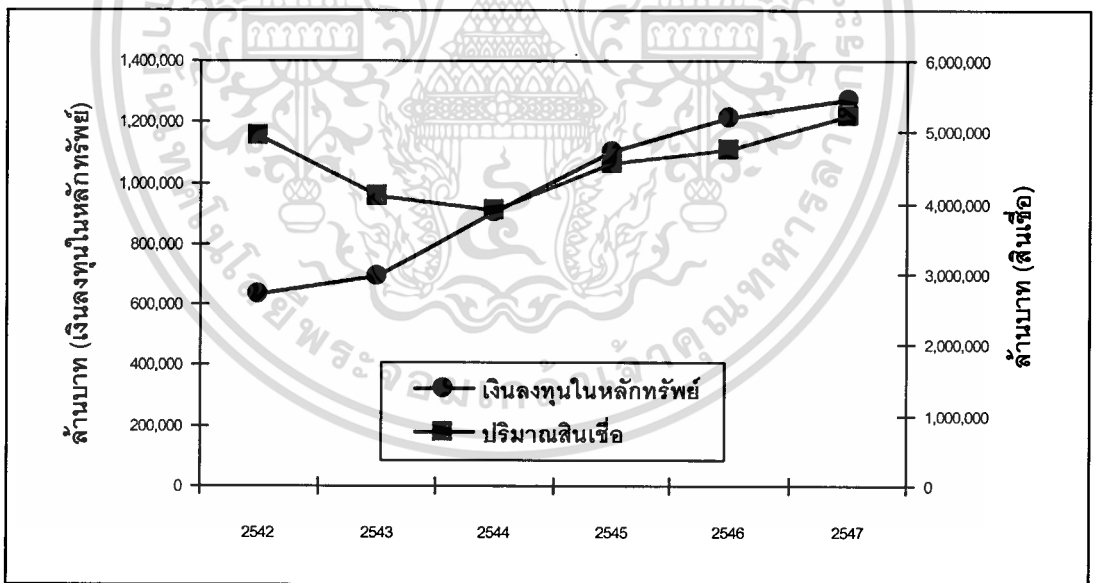
ภาพที่ 10 ความเคลื่อนไหวของปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพ และระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อ เงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นความเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกันระหว่างตัวแปรเหตุ ปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินกู้ยืมในหลักทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยกับตัวแปรผล คือ ปริมาณสินเชื่อ

ผลการศึกษาที่จะนำเสนอต่อไป จะเป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของ ปริมาณเงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพว่ามีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และมีความแตกต่างจากผลกระทบที่เกิดขึ้นในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยหรือไม่อย่างไร

ภาพที่ 11 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและเงินลงทุนในหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ

ภาพที่ 12 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

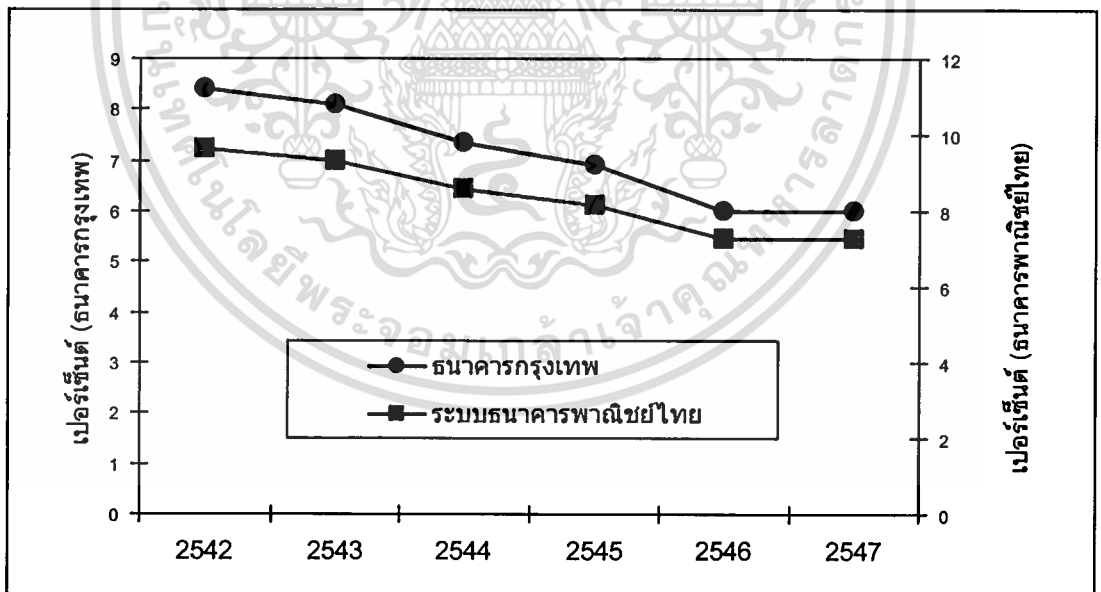
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

หน่วย : ล้านบาท

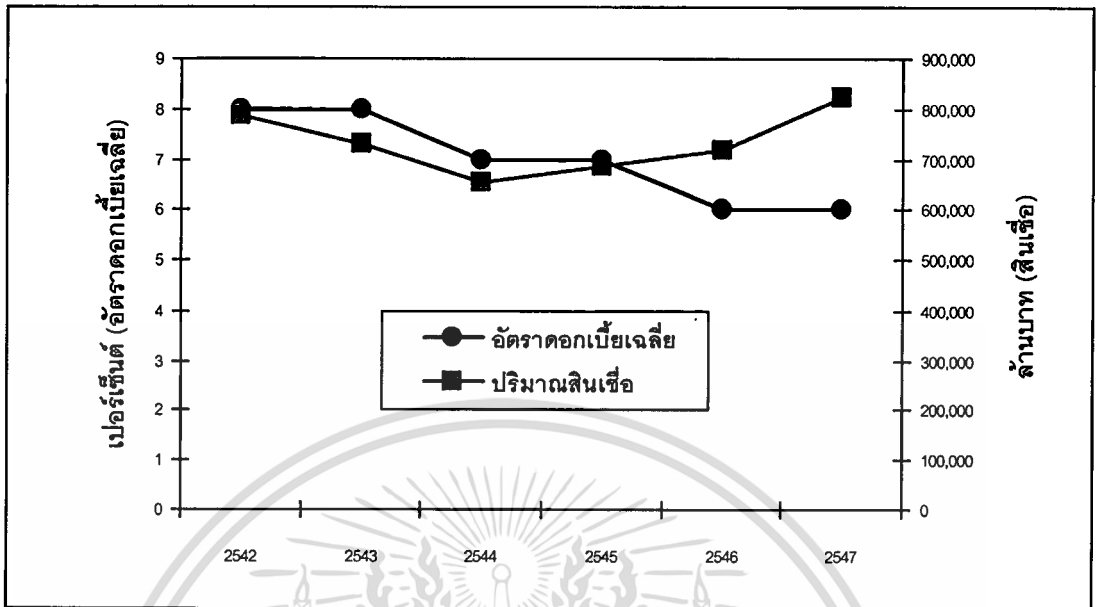
ปี พ.ศ.	ธนาคารกรุงเทพ	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
2542	8.41	9.64
2543	8.08	9.29
2544	7.33	8.57
2545	6.90	8.17
2546	6.00	7.26
2547	6.00	7.25

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน, 2547)

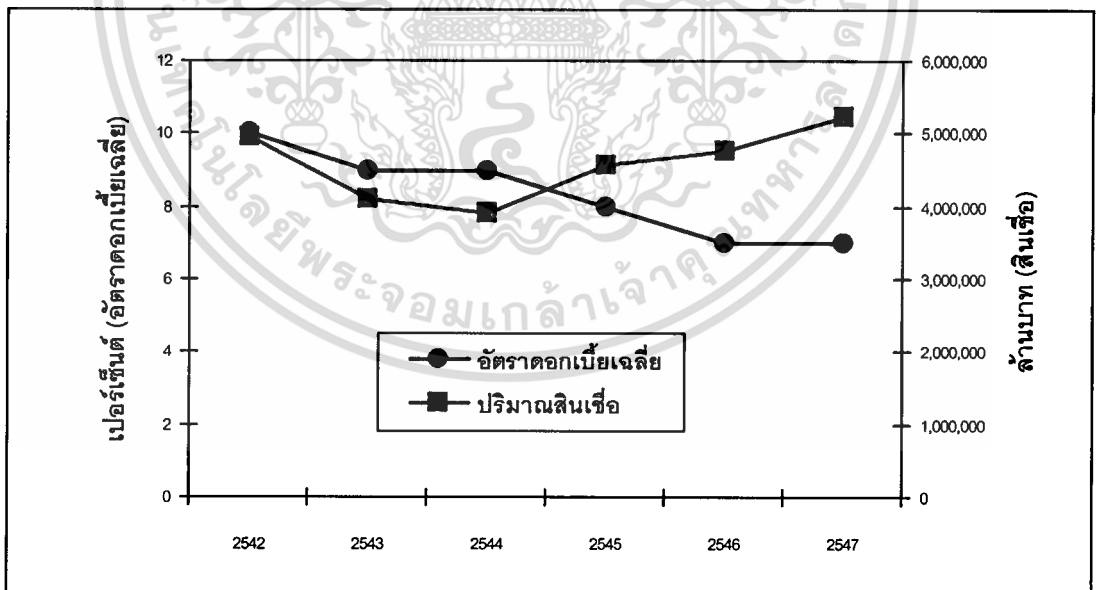

ภาพที่ 13 ความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพและระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อและอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพ

ภาพที่ 15 ความเคลื่อนไหวของปริมาณสินเชื่อ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินเชื่อ (LOAN) กับ ปริมาณเงินฝาก (DEPOSIT) เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (PORT) และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย (INT) ของธนาคารกรุงเทพเปรียบเทียบกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย โดยมีรูปแบบสมการ ดังนี้

$$LOAN_t = b_0 + b_1 DEPOSIT_t + b_2 PORT_t + b_3 INT_t$$

โดยที่ b_0 คือ ค่าคงที่
 $b_1 - b_3$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 t แสดงคาบเวลาของข้อมูล

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร สามารถแสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพได้ (ตารางที่ 9) ดังสมการ

$$LOAN_t = 3120804 + 0.398 DEPOSIT_t - 2.071 PORT_t + 199880 INT_t$$

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน				
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐาน	ค่าสถิติทดสอบความสัมพันธ์ (T-test)	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ค่าคงที่	3,120,804	1,234,259	2.528	0.127
DEPOSIT	0.398	0.562	0.728	0.025**
PORT	- 2.071	0.607	- 3.143	0.076
INT	199,880.4	77,736.79	- 2.571	0.124
Adjusted R Square	0.691			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการที่ปรากฏสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ มีดังนี้

1. ปริมาณเงินฝาก (DEPOSIT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.398 และมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน กล่าวคือ หากธนาคารกรุงเทพมีปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้น 1 บาท จะส่งผลให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น 0.398 บาท ในทางตรงข้ามหากธนาคารกรุงเทพมีปริมาณเงินฝากลดลง 1 บาท จะทำให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อลดลง 0.398 บาท ซึ่งปริมาณเงินฝากถือเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญของธนาคาร แต่ในขณะเดียวกันเงินฝากก็เป็นหนี้สินของธนาคารที่ต้องมีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยกลับคืนให้ผู้ฝาก ดังนั้นหากปริมาณเงินฝากขยายตัวเพิ่มขึ้น ธนาคารก็จะพยายามขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีรายได้ดอกเบี้ยเพียงพอและมากกว่าค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก โดยการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากสามารถอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินให้สินเชื่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 95 (จากค่าสถิติทดสอบ $t = 0.728$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.025) (ตารางที่ 9) และเป็นความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับสมมติฐานเช่นกัน

2. เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (PORT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ - 2.071 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน กล่าวคือ หากธนาคารกรุงเทพมีการลงทุนในหลักทรัพย์ลดลง 1 บาท จะทำให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น 2.071 บาท ในทางตรงข้ามหากธนาคารกรุงเทพมีการลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อลดลง 2.071 บาทซึ่งเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับสมมติฐาน อย่างไรก็ตาม การลงทุนในหลักทรัพย์ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จากค่าสถิติทดสอบ $t = - 3.143$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.076) (ตารางที่ 9) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าในช่วงที่ศึกษาเป็นช่วงเศรษฐกิจของประเทศ ภาคการผลิต ภาคการลงทุนและการอุปโภคบริโภคของประเทศมีอัตราเติบโตที่สูงอย่างมาก ทำให้ทั้งเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และปริมาณสินเชื่อเติบโตอย่างต่อเนื่อง

3. อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย (INT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 199,880.4 และมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน กล่าวคือ หากธนาคารกรุงเทพมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงร้อยละ 1.0 จะส่งผลให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อลดลง 199,880.4 บาทในทางตรงข้ามหากธนาคารกรุงเทพมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเพิ่มร้อยละ 1.0 จะทำให้ธนาคารมีปริมาณให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น 199,880.4 บาท ซึ่งเป็นผลที่ขัดแย้งกับสมมติฐาน และการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จากค่าสถิติทดสอบ $t = -2.571$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ = 0.124) (ตารางที่ 9)

ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อที่ปรับตัวลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2542 มีผลกระทบมาจากวิกฤติเศรษฐกิจตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2540 นั้น แต่ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจนั้นในการที่อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อปรับตัวลดลงเพื่อต้องการกระตุ้นอุปสงค์ต่อเงินให้สินเชื่อให้เพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่าการขยายตัวของสินเชื่อกลับเป็นในทิศทางที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคการผลิตและการบริโภคของประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนักจากภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจสินเชื่อใหม่จึงไม่ขยายตัวเท่าที่ควรประกอบกับปัญหาของหนี้เสียและหนี้ด้อยคุณภาพที่ธนาคารต้องเร่งจัดการตามข้อตกลงขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ จึงมีการโอนหนี้เสียและหนี้ด้อยคุณภาพไปให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (TAMC) ดังนั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปี พ.ศ. 2544 ปริมาณสินเชื่อของธนาคารจึงลดลง ถึงแม้ว่าธนาคารปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงอย่างต่อเนื่องก็ตาม จนกระทั่งเข้าสู่ ปี พ.ศ. 2545 ยังมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่ออยู่อย่างต่อเนื่องซึ่งจะพบว่าปริมาณสินเชื่อของธนาคารเริ่มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ซึ่งน่าจะมาจากการฟื้นตัวของสภาพเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตกลับขึ้นมา อีกทั้งยังมีการสนับสนุนการลงทุนในด้านต่าง

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินฝาก โดยมีทิศทางความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐาน สำหรับเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.691 นั่นคือ ตัวแปรปริมาณเงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการให้สินเชื่อได้ร้อยละ 69.1 ส่วนอีกร้อยละ 30.9 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร สามารถแสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย (ตารางที่ 10) ดังสมการ

$$LOAN_t = -2,917,424 - 1.291DEPOSIT_t - 0.761PORT_t + 203,848.6 INT_t$$

จากสมการที่ปรากฏสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ได้แก่

1. ปริมาณเงินฝาก (DEPOSIT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -1.291 และมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้าม กล่าวคือ หากปริมาณเงินฝากของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ปริมาณให้สินเชื่อลดลง 1.291 บาท ในทางตรงข้ามหากปริมาณเงินฝากของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยลดลง 1 บาท จะทำให้ปริมาณให้สินเชื่อของระบบเพิ่มขึ้น 1.291 บาท ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกับสมการสมมติฐานและการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินเชื่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จากค่าสถิติทดสอบ $t = 0.457$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.692) (ตารางที่ 10) โดยเป็นลักษณะผลกระทบที่ตรงกันข้ามกับกรณีของธนาคารกรุงเทพ ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ว่าปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการให้สินเชื่อ เนื่องจากอุปสงค์ต่อความต้องการสินเชื่อในระบบเศรษฐกิจลดลงอย่างมาก

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ

	ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย			
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่าความคาดเคลื่อน	ค่าสถิติทดสอบความสัมพันธ์ (T-test)	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ค่าคงที่	-2,917,424	1.2E+07	-0.235	0.836
DEPOSIT	-1.291	2.823	0.457	0.692
PORT	-0.761	3.964	-0.192	0.865
INT	203,848.6	309417.3	0.659	0.013**
Adjusted R Square	0.679			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 95

2. เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (PORT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.761 และมีความสัมพันธ์ในทางตรงข้าม กล่าวคือ หากระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 บาท จะมีปริมาณการให้สินเชื่อของระบบลดลง 0.761 บาท ในทางตรงข้ามหากระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการลงทุนในหลักทรัพย์ลดลง 1 บาท จะทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของระบบเพิ่มขึ้น 0.761 บาท ซึ่งเป็นลักษณะผลกระทบเช่นเดียวกับธนาคารกรุงเทพ ทั้งนี้ผลกระทบที่ค่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดขึ้นในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยสอดคล้องกับสภาวะการดำเนินธุรกิจปกติของธนาคาร ซึ่งจะต้องปรับสัดส่วนการหารายได้จากกาให้สินเชื่อและลงทุนในหลักทรัพย์ให้สมดุลกับสภาพคล่องที่มีอยู่ในขณะนั้น หากธนาคารนำเงินทุนที่มีอยู่มาลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเงินทุนที่จะนำไปใช้ขยายสินเชื่อก็จะลดลง และอาจเป็นไปได้ว่าระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีฐานะการเงินที่มั่นคงมากพอที่จะลงทุนในหลักทรัพย์มากกว่าธนาคารกรุงเทพ จึงทำให้ความสัมพันธ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม โดยการเปลี่ยนแปลงของระดับเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยสามารถไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 95 (จากค่าสถิติทดสอบ $t = -0.192$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ $= 0.865$) (ตารางที่ 10)

3. อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย (INT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 203,848.6 และมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน กล่าวคือ หากระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงร้อยละ 1.0 จะส่งผลให้ปริมาณให้สินเชื่อของระบบลดลง 203,848.6 บาท ในทางตรงข้าม หากระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 จะทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อของระบบเพิ่มขึ้น 203,848.6 บาท ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับสมการสมมติฐาน และเป็นผลกระทบในลักษณะเดียวกับธนาคารกรุงเทพ แต่ผลกระทบดังกล่าวของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยเป็นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 95 (จากค่าสถิติทดสอบ $t = 0.659$ และระดับนัยสำคัญทางสถิติ $= 0.013$) (ตารางที่ 10) ขณะที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นในธนาคารกรุงเทพไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งมีค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.679 นั่นคือ ตัวแปรปริมาณเงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการให้สินเชื่อได้ร้อยละ 67.9 ส่วนอีกร้อยละ 32.1 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา

ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปีพ.ศ. 2544 ธนาคารพาณิชย์พยายามปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลง เพื่อกระตุ้นอุปสงค์สินเชื่อให้เพิ่มขึ้น แต่ปริมาณการให้สินเชื่อยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อในอีกทางหนึ่ง คือ การลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ ธนาคารพาณิชย์ต้องปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลงด้วย เพื่อรักษาระดับผลกำไรจากการดำเนินงานการลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากนั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ฝากนำเงินมาลงทุนในตลาดเงิน ตลาดทุน และลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนนำเงินมาอุปโภคบริโภคแทนการฝากไว้ในระบบธนาคาร แหล่งเงินลงทุนผ่านช่องทางดังกล่าว ส่งผลให้ภาคธุรกิจมีแหล่งเงินทุนอื่นทดแทนการขอสินเชื่อจากระบบธนาคาร ดังนั้นการลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อจึงไม่ส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อเพิ่มขึ้นทั้งทางตรง และทางอ้อมผ่านการลดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของปริมาณเงินฝากในช่วงปีดังกล่าว เมื่อเข้าสู่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมาปริมาณสินเชื่อเริ่มขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจเป็นเพราะความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีการเติบโตในอัตราที่สูง ประกอบกับการสนับสนุนของรัฐ แต่อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อก็ยังคงมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ที่ระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงอย่างต่อเนื่องอาจเป็นเพราะต้องการสู้กับแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นมาอย่างมากมาย เพื่อเพิ่มปริมาณลูกค้าให้กับธนาคาร

หากเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย จะพบว่า มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนก็คือ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินฝาก แม้ว่าจะไม่สามารถควบคุมปริมาณเงินฝากได้โดยตรง แต่จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินฝากในช่วงที่ธนาคารกรุงเทพเคยได้ประสบปัญหากลับส่งผลดีให้ธนาคารมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นสอดคล้องปริมาณการขยายสินเชื่อที่เป็นไปอย่างจำกัด และปัจจัยที่ไม่พบว่าผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย จึงมีข้อจำกัดในการลงทุนในหลักทรัพย์ และไม่สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อได้อย่างสอดคล้องกับปริมาณสินเชื่อเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเป็นไปตามกลไกตลาดและกลไกทางการเงินของทางการ รวมทั้งต้นทุนของเงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ของธนาคาร

ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยกลับเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยในระบบธนาคารพาณิชย์ ส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำตลาดซึ่งได้แก่ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และเป็นไปอย่างสอดคล้องกับนโยบายอัตราดอกเบี้ยของทางการที่มีวัตถุประสงค์ที่จะให้กระทบกับปริมาณสินเชื่อในระบบโดยตรง ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยจึง มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ภาวะสภาพคล่องสูงจากการที่มีปริมาณเงินฝากจากธนาคารที่ประสบปัญหาไหลเข้ามาในกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ ทำให้ธนาคารเหล่านี้ไม่สามารถควบคุมปริมาณเงินฝากให้เพิ่มขึ้นได้อย่างเหมาะสมกับการหดตัวของสินเชื่อ ดังนั้น ปริมาณเงินฝากและเงินลงทุนในหลักทรัพย์จึงไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ โดยศึกษาเชิงพรรณนาถึงลักษณะของนโยบายการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ และศึกษาด้วยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปรเพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ ในเชิงเปรียบเทียบกับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่ออธิบายถึงสาเหตุและความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อในช่วงหลังจากผ่านภาวะวิกฤติเศรษฐกิจจนถึงในช่วงที่เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวของธนาคารกรุงเทพ ฯ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาที่ระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

ผลการวิเคราะห์นโยบายและโครงสร้างการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นช่วงหลังจากที่ธนาคารผ่านวิกฤติทางการเงินและวิกฤติการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งปัญหาของสินเชื่อด้วยคุณภาพที่มีปัญหาต่อเนื่องมาจากวิกฤติการณ์เศรษฐกิจที่สร้างปัญหาให้กับระบบเศรษฐกิจการเงิน ธนาคารกรุงเทพ ฯ มีนโยบายมุ่งเน้นการให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ทั้งภาคอุตสาหกรรมการผลิตการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ พร้อมทั้งมีบริการสินเชื่อบุคคลที่พัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมให้ดีขึ้น ตลอดจนมีการปรับปรุงกระบวนการอนุมัติสินเชื่อแบบกระจายอำนาจเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและได้มีการนำระบบการอนุมัติสินเชื่อแบบมาตรฐาน (Rule Based Lending) มาใช้นอกจากนี้ยังพัฒนากระบวนการเร่งรัดติดตามหนี้เพื่อลดปัญหาหนี้เสียและหนี้ด้วยคุณภาพ

ในปี พ.ศ. 2542 เป็นปีแห่งการปรับโครงสร้างหนี้ ธนาคารกรุงเทพ ฯ ยังคงมุ่งเน้นการแก้ไขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ สำหรับการขยายสินเชื่อรายใหม่ธนาคารให้ความสำคัญกับธุรกิจที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การปล่อยสินเชื่อรายใหม่นั้นจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้เป็นลำดับแรก และมีการเรียกหลักทรัพย์ค้ำประกันอีกชั้นหนึ่ง จนกระทั่งปี พ.ศ. 2543 เศรษฐกิจประเทศไทยส่อเค้าฟื้นตัว จากการที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นบวกมากขึ้น พร้อมกับมาตรการในการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น ทั้งด้านการจัดอันดับความเสี่ยงการแยกระบบอำนาจสินเชื่อและการอนุมัติออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกันการปรับปรุงกระบวนการอนุมัติสินเชื่อ และระบบการรายงานสถานภาพความเสี่ยงต่อธนาคารแห่งประเทศไทยในระยะเวลาที่กำหนด ธนาคารกรุงเทพ ฯ จึงได้พัฒนากรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยงสินเชื่อที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์การอนุมัติสินเชื่อที่ชัดเจน มีระบบการจัดอันดับความเสี่ยงสินเชื่อ มีระบบการบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าแยกจากระบบการอนุมัติสินเชื่ออย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2544 เศรษฐกิจประเทศไทยฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมของสถาบันการเงินเริ่มปรับตัวในทิศทางดีขึ้น พร้อมกับปัญหานี้เสียและหนี้ด้วยคุณภาพเริ่มคลี่คลาย มีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากขึ้น นโยบายการขยายสินเชื่อของธนาคารจึงมุ่งเน้นธุรกิจในประเทศและลูกค้ารายย่อยมากขึ้น

สินเชื่อจัดเป็นการหารายได้สำคัญของธุรกิจธนาคาร ซึ่งมีหลักการดำเนินธุรกิจธนาคารทั่วไป ปริมาณการปล่อยสินเชื่อจะขึ้นอยู่กับปริมาณเงินฝาก หากมีปริมาณเงินฝากเพิ่มมากขึ้นธนาคารก็มีแหล่งเงินทุนสำหรับปล่อยสินเชื่อได้มาก นอกจากการหารายได้จากกำไรให้สินเชื่อแล้วกิจการธนาคารยังมีการหารายได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ควบคู่ไปด้วย หากว่าธนาคารเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์ ปริมาณสินเชื่อก็จะลดลง ทางด้านอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อนั้น ธนาคารจะลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลงก็เพื่อกระตุ้นให้อุปสงค์ต่อสินเชื่อเพิ่มมากขึ้นและสามารถขยายสินเชื่อได้เพิ่มขึ้น ในทางตรงข้ามการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยจะส่งผลให้สินเชื่อลดลง

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อ เงินฝาก เงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารกรุงเทพ ฯ และระบบธนาคารพาณิชย์ไทย เห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ซึ่งเริ่มปรับตัวในทิศทางที่มีเสถียรภาพมากขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2544 – พ.ศ. 2547 ตามการเร่งปรับโครงสร้างและฟื้นฟูสถาบันการเงินของทางการ และกลไกการปรับโดยอัตโนมัติของระบบเศรษฐกิจ

ระหว่างปี พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2547 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปริมาณเงินฝาก ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการนำมาขยายปริมาณสินเชื่อ หากปริมาณเงินฝากลดลง ปริมาณสินเชื่อก็จะลดลงไปด้วยในทางตรงข้ามหากปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้น ธนาคารก็จะสามารถขยายสินเชื่อได้มากขึ้น ส่วนปัจจัยทางด้านเงินลงทุนในหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยนั้น ไม่พบว่ามี ความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระบบธนาคารพาณิชย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกลับเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบธนาคารพาณิชย์ไทยนั้น สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งธนาคารพาณิชย์พยายามปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมลง แต่ปริมาณการให้สินเชื่อก็ยังคงลดลงต่อเนื่องจนกระทั่งอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อลดลงในอัตราที่ชะลอตัวลงและเริ่มทรงตัวในระดับต่ำ ปริมาณสินเชื่อจึงเริ่มมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากในช่วงที่เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวนั้นอุปสงค์ต่อเงินให้สินเชื่อมีอยู่จำกัด และธนาคารเข้มงวดในการพิจารณาคุณภาพของการขยายสินเชื่อมากขึ้น สำหรับปริมาณเงินฝากและเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

1.1 นโยบายสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ ควรเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ หากไม่สามารถขยายสินเชื่อได้มาก ควรเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการทดแทน ซึ่งจากผลการศึกษาไม่พบว่าธนาคารกรุงเทพ ฯ มีการขยายการลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวและการขยายสินเชื่ออย่างมีความสัมพันธ์กัน จะพบว่าเมื่อปริมาณเงินฝากเพิ่มมากขึ้นทำให้ธนาคารมีภาระที่จะต้องจ่ายดอกเบี้ยแก่ผู้ฝาก ดังนั้นในกรณีที่ไม่สามารถขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้นได้จึงควรนำเงินฝากเหล่านั้นมาทำกำไรให้แก่ธนาคารโดยการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อนำผลกำไรนี้ไปจ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก

1.2 ธนาคารกรุงเทพ ฯ ควรหลีกเลี่ยงการใช้กลยุทธ์การแข่งขันทางด้านราคาในตลาดสินเชื่อ เนื่องจากไม่พบว่าอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับการปริมาณสินเชื่อ ขณะที่อัตราดอกเบี้ยจะเปลี่ยนแปลงตามระบบธนาคารพาณิชย์และทางการเป็นผู้ชี้แนะ เห็นได้จากผลการศึกษาที่พบว่าแม้ธนาคารจะมีการลดอัตราดอกเบี้ยแต่ปริมาณสินเชื่อก็ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นธนาคารควรใช้กลยุทธ์อื่น เช่นการบริการที่รวดเร็วเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยภายในที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณสินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ ฯ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 1 ปัจจัย คือปริมาณเงินฝาก การศึกษาปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาผลกระทบของส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินให้สินเชื่อที่มีต่อปริมาณการให้สินเชื่อ เนื่องจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยนั้นเป็นกลไกสำคัญที่สถาบันการเงินใช้ในการควบคุมปริมาณสินเชื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ คือ สามารถสร้างผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นการศึกษารูปแบบของส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยจะช่วยเป็นแนวทางให้สถาบันการเงินสามารถกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยได้อย่างเหมาะสมกับการขยายตัวของสินเชื่อ ซึ่งจะสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2541. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน กันยายน 2541. ฝ่ายวิชาการ.
โรงพิมพ์บริษัท ประชาชน จำกัด.

ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548. นโยบายและผลการดำเนินงาน. <http://www.bot.or.th>

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). 2540. คู่มืออำนวยสินเชื่อ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
(มหาชน) . ฝ่ายวิชาการ.

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน). 2542-2547. รายงานประจำปี. ฝ่ายวิชาการ.

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน). 2544-2545. ข้อเสนอเทศธนาคารพาณิชย์ไทย. ฝ่ายวิจัยธุรกิจ.

เบญจวิรัช เวชวิรัช. 2541. การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการ
ส่งออกและนำเข้าของสถาบันการเงินไทย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์. 2538. การศึกษาการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์. กรุงเทพฯ:
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2538. การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ ฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ยลวรรณ ทองประสิทธิ์. 2535. การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อ : กรณีการ
แบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วเรศ อุปปาทิก. 2539. เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริม
ตำรามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห. 2534. ทฤษฎีตลาดการเงิน. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุธานันท์ ไพรัชชาธาร. 2539. ปัจจัยที่กำหนดอุปทานการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของ
ธนาคารพาณิชย์. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาย มะลิ. 2535. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสินเชื่อสาขาก่อสร้าง และอสังหาริมทรัพย์ของ
สถาบันการเงินประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมพงษ์ อรพินธ์. 2529. ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์,
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปรถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน

Regression

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินฝาก, เงินลงทุนในหลักทรัพย์		Enter

- a. All requested variables entered.
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.936 ^a	.876	.691	32944.401	.876	4.719	3	2	.180	3.456

- a. Predictors: (Constant), อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินฝาก, เงินลงทุนในหลักทรัพย์
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1.5E+10	3	5121968947	4.719	.180 ^a
	Residual	2.2E+09	2	1085333580		
	Total	1.8E+10	5			

- a. Predictors: (Constant), อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินฝาก, เงินลงทุนในหลักทรัพย์
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	3120804	1234259		2.528	.127					
	เงินฝาก	.398	.562	-.529	.708	.025	.316	-.448	-.176	.111	9.023
	เงินลงทุนในหลักทรัพย์	-2.071	.607	-2.936	-3.413	.076	-.126	-.924	-.849	.084	11.953
	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย	199880.4	77736.79	-3.438	-2.571	.124	-.196	-.876	-.640	.035	28.881

- a. Dependent Variable: สินเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions			
				(Constant)	เงินฝาก	เงินลงทุนในหลักทรัพย์	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย
1	1	3.910	1.000	.00	.00	.00	.00
	2	.087	6.697	.00	.00	.05	.00
	3	.003	37.832	.00	.11	.35	.05
	4	8.362E-05	216.235	1.00	.89	.61	.94

a. Dependent Variable: สินเชื่อ

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	656073.4	812005.0	728831.8	55436.282	6
Residual	-25879.29	30418.63	.00	20835.869	6
Std. Predicted Value	-1.312	1.500	.000	1.000	6
Std. Residual	-.786	.923	.000	.632	6

a. Dependent Variable: สินเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปรถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย

Regression

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินลงทุนในหลักทรัพย์, เงินฝาก		Enter

- a. All requested variables entered.
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				Durbin-Watson	
					R Square Change	F Change	df1	df2		Sig. F Change
1	.573 ^a	.328	0.679	655666.311	.328	.326	3	2	.812	1.591

- a. Predictors: (Constant), อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินลงทุนในหลักทรัพย์, เงินฝาก
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	4.2E+11	3	1.401E+11	.326	.812 ^a
	Residual	8.6E+11	2	4.299E+11		
	Total	1.3E+12	5			

- a. Predictors: (Constant), อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย, เงินลงทุนในหลักทรัพย์, เงินฝาก
b. Dependent Variable: สินเชื่อ

Coefficients

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics		
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	2917424	1.2E+07		-.235	.836						
	เงินฝาก	-1.291	2.823	1.025	.457	.692	.423	.308	.265	.067	14.970	
	เงินลงทุนในหลักทรัพย์	-.761	3.964	-.404	-.192	.865	.421	-.135	-.111	.076	13.180	
	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย	203848.6	309417.3	.476	.659	.013	.136	.422	.382	.645	1.551	

- a. Dependent Variable: สินเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions			
				(Constant)	เงินฝาก	เงินลงทุนในหลักทรัพย์	อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ย
1	1	3.938	1.000	.00	.00	.00	.00
	2	.054	8.573	.00	.00	.05	.08
	3	.008	21.666	.02	.01	.07	.56
	4	.000	144.170	.98	.99	.88	.36

a. Dependent Variable: สินเชื่อ

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	4113664	5015093	4586927	289957.522	6
Residual	-771423	439240.5	.00	414679.786	6
Std. Predicted Value	-1.632	1.477	.000	1.000	6
Std. Residual	-1.177	.670	.000	.632	6

a. Dependent Variable: สินเชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้ศึกษา

- ชื่อ-นามสกุล : นายสุรพงศ์ อังสุพานิช
วันเดือนปีเกิด : 15 ธันวาคม พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด : นราธิวาส
ประวัติการศึกษา : บริหารธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2546
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประวัติการทำงาน : เจ้าหน้าที่คลังวัตถุดิบ
บริษัท ซี ICI ประเทศไทย จำกัด
(ปี พ.ศ. 2547 ถึง 2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้